

ÉLETÜNK

XLVI. évf. 5. szám (46. Jg. Nr. 5)

Az európai magyar katolikusok lapja

2014. május

KI KELL JÖNNÜNK A SÍRBÓL...

„Krisztus nem törődik bele, hogy bűneinkkel sírboltot építettünk magunknak.” – Nagyböjt ötödik vasárnapjának evangéliumi szakaszához, Lázár feltámasztásához fűzte gondolatait Ferenc pápa a vasárnapi Úrangyala alkalmával.

Lázár már három napja halott volt, amikor Jézus megérkezett Betániába; a két nővérnek, Mártának és Máriaanak mondtok szavai örökre bevésődtek a keresztény közösség emlékezetébe. Jézus ezt mondta: „Én vagyok a föltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meg is halt, élni fog és mindaz, aki él és hisz bennem, nem hal meg soha.” (Jn 11,25) Az Úrnak ezért a szaváért hisszük, hogy mindazok élete, akik hisznek Jézusban, és követik parancsolatait, a halál után új, teljes és halhatatlan életté alakul át. Jézus az Atya mellett vár minket, és az őt feltámasztó Szentlélek ereje azokat is feltámasztja, akik Jézussal egyesültek.

Barátja, Lázár közel lefedett sírja előtt Jézus „hangosan ezt kiáltotta: »Lázár, jöjj ki!« S az, aki halott volt, kijött. A keze és a lába pólyába volt csavarva, és az arcát kendő fődte.” (Jn 43–44) Ez a parancsoló hang minden emberhez szól, mert mindnyájunkra halál vár, ez a hang az élet Úrnak hangja, aki azt akarja, hogy mindenkinnek élete legyen és „bőségben legyen” (vö. Jn 10,10).

Krisztus nem törődik bele, hogy sírboltokat építettünk saját magunknak a gonoszt és a halált választva, tévedéseinkkel, bűneinkkel. Nem törődik ebbe bele! Arra szólít fel bennünket, szinte parancsolja, hogy lépjünk ki a sírból, amelybe bűneink taszítottak be. Folyamatosan hív, hogy lépjünk ki a börtön sötétségéből, amelybe bezárkóztunk, megelégedve egy hamis, önző, középszerű élettel. „Jöjj ki!” – mondja nekünk is. A valódi szabadságra azóli hívás ez! Felhívás, hogy megszabaduljunk önteltségünk kötelekeitől.

A gőg ugyanis rabszolgává tesz, saját magunk rabszolgájává, annyi bálvány, annyi minden rabszolgájává. Feltámadásunk itt kezdődik: amikor elhatározzuk, hogy engedelmeskedünk Jézus e parancsának, kijövünk a fényre, az életre, amikor arcunkról lehullanak az álarcok – olyan gyakran elbújunk a bűn álarca mögé – az álarcoknak le kell hullaniuk! – és akkor újból megtaláljuk a bátorságot eredeti, Isten képére és hasonlatosságára teremtett arcunkhoz. Jézus gesztusa, amelylyel feltámasztja Lázárt, megmutatja, milyen távlatokig juthat el Isten Kegyelemének ereje, vagyis mit eredményezhet megtérésünk, változásunk.

Figyeljete jól – tette hozzá Ferenc pápa: a mindenkinek felkinált isteni irgalmasság határtalan! A mindenkinek felkinált isteni irgalmasság határtalan! Jól véssétek emlékezetetekbe ezt a mondatot. Mondjuk el most együtt: „Nincs semmiféle korlátja a mindenkinek felkinált isteni irgalmasságnak!” Az Úr mindig készen áll arra, hogy felemelje bűneink sírkövét, amely elváltást tőle, az élők világosságától.

(Vatikáni Rádió)

Boldog Gizella

Ünnepe: május 7.

(A montreali Magyarok Nagyszönya-templom üvegablaka)

Henrik bajor herceg-fejedelemlánya Regensburgban született a 980-as évek elején. István fejedelem feleségeként népes kísérettel érkezett magyar földre. Géza halála után Istvánt királlyá, Gizellát királynévá koronázták. Egész életét a királyi család szolgálatának szentelte. Gizella példás feleség volt. Fáradhatatlan volt a jótettek gyakorlásában. Megnyitotta szívét a szegények előtt, segítő kezét nyújtott minden szűkséget szenvedőnek, aki útjába került. A vallásgyakorlat terén is példaadó volt. Fiának, Imrének halála után mindinkább visszavonult, István halála után pedig már csakis Istennek élt. Anyai és hitvestársi fájdalmát hőiesen viselte. István halála után az özvegy királynét sok méltánytalanság érte, végül visszatért hazájába. Itt megvalósította fiatalkori tervét: Passauban belépett a bencés nővérek kolostorába, ott is halt meg.

Istenünk, ki első királynőnkül adtat Boldog Gizellát, és ő önfeláldozó buzgósággal fáradozott népünk megtéréséért, kérünk, add meg az ő közbenjárására, hogy e nép, mint egykor, az igaz hitben eggyé váljon! Istenünk, Te megtanítottad Boldog Gizellát, hogy már itt a földön országodat keresse és az élet különféle útjain neked szolgáljon. Közbenjárására engedd, hogy hivatásunkban hűségesek maradjunk, és egykor beléphessünk a megígért országba. Add, Urunk, hogy Szent István, Boldog Gizella és Szent Imre, az első szent magyar család eszmény legyen a magyar családok előtt. Segítsd a mai szülőket és nevelőket, hogy a felnövekvő nemzedéknek az élet minden területén jó példát mutassanak. Add, Urunk, hogy Boldog Gizella példájára mi is szeressük és értékeljük a csendet és a magányt. Növelj bennünk az imádság szeretetét, hogy lelkünk szorosan kapcsolódjék hozzád. Urunk, Jézus Krisztus, népünk megtérítésének apostoli munkájában Boldog Gizellát adtat Szent István királyunknak segítőtársul. Add, hogy közbenjárására a magyar édesanyák és leányok a hit mélységeit és az imádságos csendet megszeressék és ragaszkodjanak hozzád. □

IDŐT AZ IMÁDSÁGRA

Boldog Scheffler János szatmári püspök nyomán

Ahhoz, hogy munkánknak komoly eredménye legyen, tanuljunk meg gazdálkodni az időnkkel.

Az idő egyik legnagyobb kincsünk. Maga az ajándékozó Úr is csak cseppenként méri, egyszerre csak egy-egy percet. Az időt nem lehet halmozni, frissen kell kihasználni. Szent Bernát nagy becsben tartotta az időt. Szerinte annyit ér, mint Krisztus Vére, annyit, mint a mennyország, annyit, mint maga az Isten, mert jó részt az idő jó felhasználásától függ, hogy Krisztus Vére meghozza-e számomra megváltói gyümölcsét, a mennyországot, Isten örök bírását vagy sem.

Csak egy irányba nem szabad időfösvénynek lennünk, ne sajnáljam az időt az imádságtól és a lelki élettől.

Ne sajnáljuk az időt a szükséges alvástól és pihenéstől, mert ezek időtermékenyítők. De mindig óvakodjunk az időpazarlástól.

Az idő megbecsülése megkívánja azt, hogy éljünk meghatározott napirend szerint. *(Ha többre nincs lehetőségünk, legalább napunk legfontosabb pontjait határozzuk meg: felkelés, utána néhány perc imádság, étkezések időpontja, közös esti családi együttlét, imádság stb. – A szerk.)*

Aki nem tart napirendet, annak semmi-re sem jut ideje, és ami még rosszabb, rendszerint egész nap kapkod, keresi az este elrádiózott *(eltévezett, elinternetezett – A szerk.)* és reggel az ágyban ellustálkodott órát vagy félórát. Nem fogja megtalálni, ezért sajnos az elfecsérelt időt rendszerint az imádságból vagy az elmélkedésből kéri kölcsön, visszatérítési szándék nélkül. Ellenben, aki napirend szerint kel, fekszik és él, annak mindenre jut ideje. Az nem rohan, nem kapkod, nem idegeskedik, senkit ok nélkül meg nem várakoztat. Annak az életében, házában és a lelkében rend van.

Imádságunk során ügyeljünk a következőkre:

1. Nagyon összeszedetten akarjunk imádkozni. Amit nagyon akarunk, előbb-utóbb sikerül. Minden imádságot mindjárt az elején ajánljunk fel valamilyen célra.

2. Válasszuk a legjobb időt az imádságra, amikor még friss az eszünk és még nem zavarnak sem gondok, sem emberek.

3. Válasszunk nyugodt helyet, ahol egyedül vagyunk. Jézus is így tett: a hegyre ment. Nekünk is azt tanácsolja: lépj ki egészen magadból, zárd ki minden más gondolatot s úgy imádkozzál. Legjobb hely a templom.

4. Imádság előtt szedjük össze gondolatainkat, s öntudatosan helyezzük magunkat Isten jelenlétebe. Az idegen hangulatokat hagyd ki: „Ti pedig várjatok itt, amíg visszatérek”. Kezdjük jól az imádságot, s ne siessünk.

5. Azt is tudnunk kell, hogy saját természetes erőnkől nem tudunk buzgón imádkozni. Az ember csak a Lélek által képes Jézussal beszélni (1Kor). Ugyan-így vagyunk a szív áhítatával, a buzgósággal is. Ez egészen Isten ajándéka. Elronthatom a Szentlélek Úristen legbensőbb szándékát is, ha nem készülök kellő gondossággal imáimra.

Vizont szívemet felmelegíteni és áhítatra hangolni csak a Szentlélek tudja. Az áhítat ellenkezője a lelki szárazság. A lelkem, minden jószándékom és iparkodásom ellenére is, néha olyan, mint a fatuskó: semmi nemes érzelem sem csíholható ki belőle. Itt is az a szabály, ami a szórakozottságnál: a magam részéről tegyek meg mindent!

*

Scheffler Jánost (1887–1952), a Szatmári Egyházmegye vértanú püspökét 2011-ben avatták boldoggá. Ünnepe: május 17.

A TÖMEGSÍROK FELTÁRATLANOK

Délvidéki emléktúra a mészárlások 70. évfordulóján

A Keresztény Értelmiségiek Szövetsége (KÉSZ) és a vajdasági Keresztény Értelmiségi Kör (KÉK) háromnapos délvidéki emléktúrat rendezett március 21–23. között az 1944-es mészárlások 70. évfordulójára emlékezve. Az út során Vajdaságnak azokat a településeit járták be, amelyeken az egykori magyarellenes véres események történtek.

„Az ilyesmit igazán csak személyes módon lehet megélni, és nagy hálával tartozunk minden szemtanúnak, a leszármazottaknak és a kutatóknak, akik segítették reálisan szemlélni történelmünknek ezt a sokáig tudatosan elhallgatott tragédiáját” – mondta Osztie Zoltán, a KÉSZ országos elnöke, aki több mint ötven, Magyarország minden régióját képviselő tagtársával indult útnak. A helyszíneken további vajdasági KÉK-tagok is csatlakoztak a csoporthoz Szabó Károly elnök vezetésével, akinek elsősorban köszönhető, hogy a program olyan szakszerű tájékozódást és egyben érzelmi

átélést tett lehetővé, ami maradandó tapasztalatot jelent a résztvevők számára.

(Folytatás a 3. oldalon)

A végtisztesség megadásának meg kell történni

HITÜNK KÉRDÉSEI

Mik az erények?

Ne feszélyezzen most a filozófiai etika vagy az erkölcssteológiai könyvek mód-szere a választásban. Maradjunk az életszerű kérdéseknél, persze nem szakadva el az etika és a katolikus erkölcsstan eredményeitől, szellemi tapasztalatától.

Mik az erények? Már maga a szó is idegennek tűnik sokaknak. Főleg fiataljaink egyre fogyatkozó szókincséből hiányzik ez a név. Vajon mit szólna egy mai fiatalember – akár keresztény családból való is –, ha egy „erényes hajadont” ajánlanának neki feleségül, egyelőre ismerkedés céljából? Az érettebb generáció képviselői még tudják, hogy az egyházi nyelv mellett az irodalom is használja az erény szót. Az erény emberi jó tulajdonság, más szóval: személyi érték.

Ezt így persze már könnyebb szimpátiával fogadni. Legyünk tekintettel korunk nyelvi eltávolodásaira is ebben. Bár nem könnyű. Hiszen jelenünkben nem elég, hogy értetlenek vagyunk az erény szó hallatára vagy olvastán. Azt is tudomásul kell vennünk, hogy bizonyos fogalmakat erénnyé léptetnek elő, holott az már kiváltja tiltakozásunkat. Ilyen például az agresszivitás a sportban. Hány edző feddi meg játékosát a következő szavakkal: „Nem vagy eléggé agresz-szív!” Ugyanakkor a másik oldalról hal-lani lehet egy mai fiatal lány panaszát, amikor azt mondja a barátjának a fiújáról, hogy „nagyon agresszív”. Most melyik az erény, vagyis az emberi jó tulajdonság? És melyik a bűnös hajlam?

Életünk alapvetően fontos kérdése már az is, hogy helyesen ítéljük meg, mi a jó, és mi a rossz, mármint döntéseink, tetteink, sőt életformánk irányvételében. Móríc Zsigmond regényének címe a *Légy jó mindhalálig*, nagyon szép, de még általános. Mint ahogyan általános a jó és rossz ember megkülönböztetése is. A mindennapi életben aztán kiderül, hogy ennél konkrétabban kell a kérdést megítélni. Mert a „jó ember”-nek is vannak rossz tulajdonságai. Mint ahogyan a gonosz, a tetőtől talpig rossznak látszó emberekben is ott lappanghat valami jó-ság. Az emberek megítélésében nem lehetünk egyoldalúak.

Mi az erény? Olyan személyi érték, olyan emberi jó tulajdonság, amely nélkül nem lehet igazi emberi életet élni, amely nélkül tönkremehet egy házasság vagy család, mérgezetté válhat egy iskola légköre, összeomlik egy biztató jövő előtt álló cég vagy futbalcsapat. Az államok vezetőiről, a politikuskok erényességének hiányairól már ne is szóljunk...

Az etika és az erkölcssteológia története is hitelesíti, hogy az *értelmi erényeket* meg kell különböztetnünk az úgynevezett *erkölcsi erényektől*. Ennek gyakorlati jelentősége különösen az iskolai nevelésben ismerhető fel. A bencések gimnáziumában a múlt század közepén még volt olyan tanár, aki nem győzte ismételni: „Mi nemcsak tanítunk, hanem nevelünk is.” Ennél egyszerűbben aligha lehetne érzékelteni, hogy a „tanítani” szó elsősorban az értelem kifejlesztése az emlékezet asszisztenciájával, de nem a teljes emberé.

Kifejezetten az értelem képességét és vele erényét bontakoztatja ki a matematika vagy a sakk. Általában a rejtvényfejtés az – különböző változatokban –, ami a „fejtérés” igényével értelmi megoldó képességünket segíti, miközben szórakoztat is. Nincs az a tudomány, amelyben értelmünket ne kellene fejleszteni. Ugyanakkor viszont a családi ítélőképesség vonható kérdőre, ha a szülő csak gyermekei bizonyítványát veszi figyelembe. Igaz, a mi időnkben még az elemi iskolában is szerepelt a bizonyítványban a „magaviselet”, sőt a „szorgalom” rubrikája is. Nem elég azonban csak „fejeket” képezni. Az igazi nevelés ugyanis változatlanul a teljes emberi személy jó tulajdonságaira, vagyis erényeire törekszik.

Az úgynevezett erkölcsi erények, vagyis jó tulajdonságok azok, amelyek magát az embert mint embert teszik jobbá. A „jó fej” kifejezés a pallérozottan jó eszűekre vonatkozik, amikor azonban „jó emberről” beszélünk, akkor – az Egyház igehirdetésének és pedagógiájának szóhasználatával élve – a „szív” az, ami jelképesen összefoglalja a kifejezetten erkölcsi jó tulajdonságokat, amilyen például a kedvesség, a mások iránti figyelmesség, az irgalom, az önfegyelem, a megbocsátás készsége vagy a szolgálatvállalás alázata. Az ilyen emberről mondjuk, hogy „van szíve”. Mert lehet valaki zseniális matematikus vagy sakkozó, az még nem biztosítja, hogy az illető erkölcsi jellem is egyben, egy családban vagy a közösségben nélkülözhetetlen erkölcsi jó tulajdonságokkal.

Hogyan tudjuk értelmi és erkölcsi képességeinket kibontakoztatni? Ősi tapasztalat, az etikuskok és pedagógusok egybehangzó válasza, hogy az ilyen ké-

pességeket gyakorlással lehet kifejleszteni. A közmondás szerint „gyakorlat teszi a mestert”. Nemcsak a mestert, a művészt is. Liszt Ferenc vallomását többször idézzük: „Ha egy napig nem gyakorlok, megérzem én, ha három napig nem gyakorlok, megéri a közönség.”

Csak hogy a gyakorlás nem minden. Előfordul, hogy egy megrázó élmény egészen különleges hatással van az emberre. Annyira, hogy annak következtében megváltozik. Példa lehet egy repülőgép-katasztrófa, amelyet utasainak egy része vagy valamennyi utas sikeresen átél. Ilyenkor az életben maradtak úgy érzik, hogy kaptak még egy esélyt arra, hogy jobb irányba fordítsák életvitelüket. Még döntőbb változás következik be a nagy megtérőknél: Pál apostolnál, Ágostonnál, hogy csak kettőjüket említjük. A bennük végbement változás fölülmúlja azt, amit gyakorlással el lehet érni. Ez már a kegyelem kivételes hatása. Ezért mondja Pál apostol: „Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok.” Ezt mondhatná vele megszámlálhatatlanul sok megtérő, a korábban ateista Dolores Ibarrurit is beleértve. Tehát a gyakorlás a prózai útja a képességek kibontakoztatásának. A különleges élmények pedig egészen váratlan hatással lehetnek személyi beállítottságunkra, akár egy perc alatt is.

Így érthetjük meg Aquinói Szent Tamás tanításából azt, hogy nemcsak egyes erényeink – képességeink, jó tulajdonságaink – bontakoztathatók ki, hanem embervoltunk, személyiségünk egésze is megváltozhat, akár jó, akár rossz irányba. Így lett Saulból Pál, az agresszív keresztényüldözőből az Egyház legnagyobb misszionáriusa, majd vértanúja.

Arra meg talán nem is gondolunk, hogy amikor udvariasan azt kérdezzük a másiktól: „Hogy vagy?”, akkor voltaképpen személyisége belső állapotára is rákérdezzünk. Nem véletlen, hogy Aquinói Tamás épp az egészséget nevezi meg, amikor hogylétünkről van szó. Ezt nevezi Németh László „jó közérzetnek”. Mi azonban hozzátesszük, hogy amikor a válasz a „köszönöm, jól vagyok”, az a lelkiismeret nyugalma is jelenti, nemcsak a biológiai értelemben vett jó közérzet. E nélkül nem beszélhetnénk hogylétünk személyi értékéről, vagyis „erényéről”.

Van tehát tennivalónk mások nevelése és az önnevelés tekintetében, ha személyi értékeinket, erényeinket kibontakoztatni kívánjuk, saját nemünk, korunk, hivatáskörünk igényei szerint, és persze keresztény életünkben, Isten dicsőségére, önmagunk és embertársaink javára.

Boda László

IMASZÁNDÉKOK

Májusra

Egyetemes imaszándék: (Hírközlés) Hogy a hírközlési eszközök az igazság és a béke szolgálatának eszközei legyenek.

Szent Máté evangéliumának utolsó fejezetében Jézus arra hív fel, hogy menjünk el az egész világra, és tegyünk tanítványává minden népet. Ugyanakkor megígéri, hogy velünk lesz minden nap a világ végéig. Tehát arra szólít fel, hogy mindenkinek, mindenütt és mindig hirdessük az ő Evangéliumát. Régen e felszólítást úgy váltották tette a keresztények, hogy személyesen, házról házra járva, utcákon, tereken mondták el az embereknek a jézusi remény és kiengesztelődés lelkesítő üzenetét. A mi korunknak is égető szüksége van Isten igéjére, és a remény élesztésére, hogy annak lángja ki ne aludjék. Napjainkban is sok jóakarató keresztény törekszik arra, hogy ismertté tegye az emberek számára Jézust. Maga Jézus Krisztus ad nekik erőt, hogy az igazságot és a békét szolgálják.

A modern hírközlési eszközök igen alkalmasak arra, hogy az Istenről küldött élet igéjét elvigyék az emberekhez. Használatuk azonban leleményességet, körültekintést és bölcsességet igényel. A terjesztett információk legyenek pontosak és hitelesek. Csak a pontos és hiteles közlések szolgálják a békét és az igazságot.

A modern hírközlési eszközök, különösen az internet korszakában téves információk is rövid idő alatt bejárhatják az egész világot, és kiszámíthatatlan következményekkel járhatnak. Ezzel szemben a helyes, megbízható és jól kiválasztott közlések nagyon sok jót tesznek. Jézusról mondja a Szentírás, hogy „körüljárt és jót tett” (ApCsel 10,38). Mi is sok jót tehetünk a hírközlési eszközök által, ha ezekkel segítjük az embereket, hogy építsék Isten országát, vagyis hogy építsenek egy olyan világot, amely az egyetemes testvériségen alapszik. Legyünk az igazság, igazságosság, a szeretet és a szabadság hírnökei, mert – amint ezt XXIII. János pápa egyik utolsó beszédében megmondta – e négy oszlop tartja fenn a világ békéjét.

(Pierre-Baptiste Cordier-Simonneau, a francia Imaapostolság munkatársának írása alapján)

Az evangelizálásért végzett imaszándék: (Mária vezetése) Hogy Mária, az evangelizálás csillaga vezesse az Egyház küldetését Krisztus minden nemzetnek szóló hirdetésében.

Elmélkedjünk Szűz Mária Erzsébetnél tett látogatásáról. Máriának e látogatása nagyszerű példa az Egyház és minden keresztények számára. Az Egyház természeténél fogva Evangélium-hirdető küldetésben jár. Arra kapott meghívást, hogy hirdesse az Evangéliumot mindig és mindenütt, és adja a hitet minden embernek és minden kultúrának. „Azokban a napokban Mária útra kelt, és sietve elment a hegyek közé, Júda egyik városába” (Lk 1,39) – mondja az evangélium. Mária elhagyja otthonát, messzi földre siet, kilép szokásos környezetéből. Mi is arra vagyunk hivatva, hogy kilépjünk önmagunkból. Akárcsak Ábrahámot, bennünket is szólít az Úr, hogy lépünk ki saját szűk világunk biztonságából, és merjünk más emberekhez közelíteni, új helyekre menni. A feltámadt Krisztus mondja tanítványainak: „Amikor leszáll rátok a Szentlélek, erő tölt el benneteket, és tanúm lesztek... a föld végső határáig.” (ApCsel 1,8)

E küldetésünkben Krisztus Máriát állítja mellénk – útítársként és gondoskodó édesanyaként. Ő biztosít bennünket arról, hogy Fia, Jézus mindig velünk lesz, amint megígérte.

(Folytatás a 4. oldalon)

A VATIKÁNI PÉNZINTÉZET JÖVŐJE

Az IOR, a Vallási Művek Intézetének jövőjéről rendelkezik az a javaslat, amelyet az erre a célra nemrég fölállított bíborosi bizottság dolgozott ki a Szentszék más illetékes szerveivel együtt. Ferenc pápa elfogadta a tervet, amelynek értelmében a IOR tovább folytatja készséges szolgálatát, pénzügyi szolgáltatásaival segíti a Katolikus Egyházat az egész világon. A pénzügyi intézet által nyújtott szolgáltatások támogatják a Szentatya egyetemes lelkipásztori küldetését, valamint azokat az intézményeket és egyéneket, akik közreműködnek küldetésében.

Az IOR tevékenységét ezután is a szentszéki Pénzügyi Információs Hatóság ellenőrzi. A 2013-ban hozott pápai motu proprio, valamint az átláthatósági, ellenőrzési és pénzügyi információs törvény alapján bevezettek egy kiterjedt és részletes jogi-intézményi struktúrát, amelynek célja, hogy szabályozza a Szentszéken és a Vati-

kánvárosi Államon belüli pénzügyi tevékenységeket. Amint azt Pell bíboros prefektus megerősítette, a Szentszék fontosnak tartja, hogy rendszeresen és fenntartható módon lépést tartson az irányadó nemzetközi normákkal ebben a tekintetben. A 2012-ben elindított és 2013-ban érezhetően felgyorsult normatív szabályozási és átláthatósági folyamat lényegbevágó az intézet jövője szempontjából.

(VR)

George Pell bíboros

RÓMÁBAN SEM KEDVELIK A NOÉT

Bár Ferenc pápa megáldotta Russell Crowe-t, a római Katolikus Egyház hivatalos olaszországi lapja, az *Avvenire* lesújtó véleményt közölt az Istent nyomokban sem tartalmazó *Noé* mozifilmről, ami így csak egy elpazarolt lehetőség – írja a *The Hollywood Reporter*.

Pedig Russell Crowe, Darren Aronofsky rendezővel, Scott Franklin producerrel és a Paramount alelnökével, Rob Moore-ral karöltve még a Vatikánba is lezarándokolt március 19-én, hogy a pápától áldást kérjenek magukra és a filmre (ezt meg is kapták – igaz, 40 000 másik hívővel együtt, akik akkor a Szent Péter téren álltak).

Az *Avvenire* újságírója így fogalmazott a „furcsa és zavarba ejtő” filmről: „Látványos, viszont hiába keresztelte a *Gladiátort* a *Harry Potterrel* és a *Gyűrűk Urával*, túl messzire távolodott a Teremtés könyvéből megismert, bibliai Noé-történetről.”

A negatív kritika ellenére a lap nem szólította fel bojkottra a keresztény híveket. □

A SZÉKELYFÖLDTŐL A VATIKÁNIG

Kovács Gergely, a Kultúra Pápai Tanácsának irodavezetője

A székelyföldi származású Kovács Gergely 1997 óta a Kultúra Pápai Tanácsának (a Szentszék kulturális minisztériumának) szolgálatában áll, amelynek jelenleg irodavezetője. Több szentszéki intézmény munkatársa. 2012 februárja óta Márton Áron szenttéavatási ügyének posztulátora. Az erdélyi *Krónikának* adott interjúból pályafutásáról, vatikáni munkájáról, Márton Áron boldoggáavátásával kapcsolatos posztulátori feladatairól és Ferenc pápáról beszélt.

– *Hogyan jutott el a Székelyföldről a Vatikánig? Kévesen mondhatják el magukról Erdélyben, hogy ilyen pályát futottak be.*

– Erről azt kellene megkérdezni, aki úgy rendelkezett, hogy Rómába menjek. A Katolikus Egyház felépítése hierarchikus. Egy pap engedelmeskedik előljárójának, püspökének. Az én esetemben is így történt.

Amikor kispap voltam Gyulafehérváron, az 1989-es változás után kiküldtek Rómába. Hat évig tanultam, befejeztem a kötelező teológiai alapképzést, utána egyházi jogi doktorátust szereztem, majd hazatértem, és Marosvásárhelyre kerültem káplánnak. Belevetettem magam a munkába, ám egy év elteltével Jakubinyi érsek úr közölte velem: csomagoljak, mennem kell vissza Rómába, a Szentszéknek fogok dolgozni.

Tehát semmiképp sem az én kezdeményezésemről van szó, az érsek urat kéne megkérdezni, ki kérte meg őt, és miért gondolták úgy, hogy engem küldjenek Rómába. Az érsek megbízott velem, én pedig engedelmeskedtem. Amikor úgy dönt, hogy jöjjenek haza – hiszen egyházi jogilag továbbra is a Gyulafehérvári Egyházmegyéhez tartozom –, akkor csomagolok. Elsősorban pap vagyok, és a pápi szolgálatomat végzem, bárhol is legyek.

– *Hogyan telik egy napja a Vatikánban?*

– Úgy kell elképzelni, mint egy minisztériumi alkalmazottat, aki reggeltől estig az irodában végzi a munkáját. De korántsem unalmas munka ez, nem csak papírokat írunk, gépelünk, nyomtatunk, iktatunk. Munkahelyem a Kultúra Pápai Tanácsa, amely a Szentszék kulturális minisztériumának tekinthető. Nemzetközi a személyi összetétel: a mexikóitól az indiaiig, a franciától a spanyolig, az erdélyiig mind ott vagyunk, és egy csapatot alkotunk. Én Közép-Kelet-Európát és a német nyelvterületet követem, mindent, ami itt történik a kultúra terén; ha miniszter-, nuncius-, püspök-, művész- vagy látogatócsoport érkezik a Vatikánba, őket fogadnom kell, szóba kell állni velük, a látogatásokat elő kell készíteni. Időnként utaznom is kell: konferenciákra, kiállítás-megnyitókra. De a kultúra ennél sokkal mélyebb dolog. Mindenki a saját kultúrájában él, miközben az Evangélium mindenki számára egy és ugyanaz. Elég megnézni egy afrikait, aki esetleg táncol a szentmisén, vagy az ázsiait, mindenki a saját kultúrája szerint katolikus, és ez rengeteg érdekes kérdést vet fel.

Hosszan sorolhatnám, mi mindenfel foglalkozunk még, például a szekularizáció problémájával, a fiatalok világával. Reggel hétkor kezdem a munkám, és előfordul, hogy este hétkor még az irodában vagyok. De ott hon is akad tennivalóm, hiszen Márton Áron boldoggáavatási ügyének posztulátora is vagyok.

– *Mi konkrétan a posztulátor feladata?*

– A posztulátor *posztulál*, azaz kérelmez, mozgatja az ügyet, megteszi mindazokat a lépéseket, amelyek

Mindenki a saját kultúrája szerint katolikus

szükségesek az ügy előrehaladásához. Ismeri az eljárás folyamatát, és elvégzi az ezzel járó feladatokat. Összekötő kapocs a boldoggá- vagy szenttéavatást kérelmező egyházmegye és a Szentszék között.

– *Miért nevezik pernek a boldoggáavatás folyamatát? Feltehetően nem sok köze van a polgári perekhez.*

– Így igaz, ezért sokkal jobb eljárásról vagy ügyről beszélni. Azért nevezik egyébként pernek, mert amikor az egyházmegyében elkezdődik a folyamat, vannak bizonyos vonásai, amelyek perre utalnak. Azon kívül, hogy össze kell állítani egy dokumentációt, ki kell hallgatni a még élő tanúkat. Ez úgy történik, hogy kinevezik a feladattal megbízottakat, akik esküt tesznek, hogy munkájukat hűségesen, titoktartás mellett végzik. Tehát kihallgatás történik, kérdéseket tesznek fel, aminek perjellege van.

– *Hol tart most Márton Áron ügye? Mennyi időbe telhet, amíg sikerül eredményt elérni?*

– Arra nem lehet válaszolni, hogy mikorra remélhető Márton Áron boldoggáavatása, mert rengeteg tényezőtől függ, ami semmiképp nem rajtam múlik. Márton Áron esetében létezik egy „technikai szempontból” fontos körülmény: nem volt vértanú, ellentétben például Bogdánffy Szilárdval vagy Seper Jánossal, akik meghaltak a hitükért. Az ő esetükben azt kell igazolni, hogy valóban a hitükért adták az életüket. Márton Áron esetében azt mondjuk, hogy ő hitvalló, ezért az egész életét ki kell vizsgálni, ezért halad sokkal lassabban a folyamat. És ha ez meg is történik, mert valóban szentként élt, akkor még mindig egy csodának is történnie kell az ő közbenjárására. Amit megint hosszan ki kell vizsgálni, ami időigényes, ezért van ez az eltolódás. Vannak fejlemények, de sok kutatás van még hátra, ezen dolgozunk.

– *Mi változott a Vatikán életében Ferenc pápa megválasztása óta?*

– Azt mondanám, hogy a Vatikán életében konkrét változás nincs. A mindennapi munkában nem sok minden változott. Ugyanazt kell tenni, legfeljebb a hangsúly változik, hogy mit tartunk fontosabbnak, mire figyelünk jobban oda. Vitathatatlan, hogy Ferenc pápa megválasztása óta érezhető egyfajta másság, ami annak is betudható, hogy latin-amerikai, és az aktív pasztoralációból jött: Buenos Airesben ott volt a hívek között. Ez az, amit érzékelni lehet nála, az élet ízét. □

CSERHÁTI FERENC PÜSPÖK BÉCSBEN BÉRMÁLT

„A Szentlélek ma is működik bennetek” – mondta Cserháti Ferenc püspök március 23-án, vasárnap a Bécsi Magyar Katolikus Egyházközségben, ahol kilenc fiataalt és öt felnőttet bérmált meg.

A püspök prédikációjában bátorította a fiatalokat és minden jelenlevőt, hogy használják a bennük lakozó Szentlélek erejét, hogy hatása érezhető legyen társadal-munkban. Vállaljanak felelősséget embertársaik iránt, hogy szebb és élhetőbb legyen világunk. Arra buzdította őket, hogy őrizzék meg értékeiket, és álljanak ki a közös európai keresztény kultúra mellett.

Előző este Ferenc püspök a Stephasdombban hálaadó szentmisét mutatott be a bécsi Európa-klub működésé-

nek ötvenedik évfordulója alkalmából, majd a bécsi magyar nagykövetségen Ex Libris-díjat vehetett át, melyet jelképesen továbbadott azoknak a papoknak és híveknek, önkéntes munkatársaknak, akik a nyugati szóróvany-magyarságban dolgoznak.

Magyar Kurír

Kilenc fiataalt és öt felnőttet bérmált meg

A TÖMEGSÍROK FELTÁRATLANOK

(Folytatás az 1. oldalról)

Először Horgoson, Martonoson és Adorjában koszorúztak, ahol kísé- rő- jük és előadójuk Forró Lajos törté- né- sz, a Délvidéki Kutatóintézet tagja volt, aki hűszéves korában kezdte fel- tá- rni, mi is történt valójában a nagyap- jával. A martonosi emlékház megláto- gatását követően levetítették a kutató *Jelöletlen sírok* című dokumentum- já- tékfilmjét, amely megrendítő hatást váltott ki a vendégekben.

Az előadó – személyes érintettsége okán a téma egyszerre szenvedélyes és szakavatott ismerője – nemcsak az egy- kori szerb terror módszertanát ismertette, hanem a történelmi feltárás mai hely- zetét is. Mint elmondta: a szerb állam még nem problémamentesen, de vi- szonylag konstruktívan áll hozzá a kuta- tó munkához és az emlékhelyek méltó megőrzéséhez.

Belgrádban hamarosan megnyílik a kommunizmus áldozatainak múzeu- ma, amely a Délvidék anyagait is tar- talmazza majd, és ahol a budapesti Ter- ror Házához hasonlóan a gyilkosokat is azonosítani kívánják majd, fotókkal, nevekkal.

A rehabilitációs eljárások lassan, de eredményesen folynak, sokan szerb álla- mi kárpótlást is kaptak – utóbbit a ma- gyar állam hathatós közbenjárásának is köszönhetően.

A tömegsírok azonban ma még méltó temetés nélkül rejtik halottaikat „Az ál- dozatok első igazán illő eltemetését Mar- tonoson fogjuk végezni, még kicsit vá- runk, vajon Szerbia megteszi-e az első lépést, de ha nem, akkor mi magunk kezdjük el a sírok feltárását. A végtisz- tesség megadásának meg kell történnie” – mondta Forró Lajos.

Az áldozatok száma, akiket a parti- zánok a legbrutálisabb módokon öltek meg, pontosan máig sem ismerhető: nyilvánartások híján a szakértők hűs- és négyvenezer közöttire becsülik, amelyből körülbelül tízezer a névvel azonosítható.

Nem kizárólag magyarok, hanem más nemzetiségűek is. De nemcsak a kivég- zettek tekintendők áldozatoknak, hanem az életben maradt árva gyermekek is, és akik őket felnevelték, az özvegyek, a ki- semmizett tízezrek, a menekülésre kényszerített sokaság, nem beszélve az elszennvedett történe- sek máig húzódo, generációkon átívelő lelki hatásairól.

Ma már tudható, hogy a kisebb közsé- gekben a szerb gyilkosokat szinte kizá- rólag egyéni vagyonszerzés vagy szemé- lyes bosszú sarkallta a szörnyű tettekre,

melyek néha teljesen elferdült, beteges hajlamra is utaltak: Szilvácon az M alak- ban megásatott tömegsír, Kanizsán a tö- meges csonkítások, Zomborban a fog- lyok parázson futtatása.

Bármennyire is megdőbbsé- t, a papo- kat még válogatottabb kínzásokban ré- szesítették. Utóbbiak közül az első méltó emlékhelyet Werner Mihály, martonosi plébános kapta.

A délvidéki emléktű Újvidék, Bács- földvár, Csúro- g és Óbecse érintésével folytatódott, végül Bajmokra és Szabad- kára látogattak a résztvevők.

A szabadkai Zentai úti temetőben Rétvári Bence, a Közigazgatási és Igaz- ságügyi Minisztérium államtitkára is be- szédet mondott, kiemelve: az igazság ha- talma győzött egy olyan hatalom „igaz- sága” felett, amely az emberek legalan- tasabb ösztöneire építve tartotta rettegés- ben a délvidéki magyarokat. Beszélt a magyar állam elkötelezettségéről az em- lékhelyek méltó megőrzésében és az em- lékezés kultúrájának ápolásában, egy olyan történelmi időszakkal kapcso- latosan, amelynek soha többé nem szabad visszatérnie.

*

A szerb–magyar történelmi megbé- kélés jegyében tavaly, 2013. június 26-án, a II. világháborúban ártatlanul megölt magyar és szerb áldozatok vesztőhelyén, a vajdasági Csúrogon Áder János magyar és Tomislav Niko- lić szerb államfő közösen rótták le ke- gyeletét.

Áder János ezt megelőzően Belgrád- ban, a szerb parlamentben mondott be- szédében bocsánatot kért azokért a bü- nökért, amelyeket a II. világháború so- rán magyarok követtek el ártatlan szer- bek ellen a Vajdaságban. Nyilatkozatot fogadtak el, amely elítélte az 1944– 45-ös vajdasági vérengzéseket, és a kollektív bűnösség szellemében hozott háborús határozatokat.

A szerb elnök azt is hangsúlyozta, hogy „a következő generációk vállá- ról le kell venni a múlt terheit, eljött a kölcsönös bocsánatkérés és megbö- csátás ideje.”

Áder János kiemelte: „Ami itt és a környező magyarlakta településeken történt, tömeges bosszúhadjárat része volt... közel hetven évet kellett vár- nunk arra, hogy egymás szemébe néz- ve közösen is kimondhassuk: a bűnnek nincs származása sem nemzetisége, nincsenek bűnös népek, csak bűnös tet- tek, bűnös indulatok, bűnös emberek vannak.”

Magyar Kurír

Gyerekeknek

A VONALZÓ

Májusban lesz elsőáldozó a legkisebbik unokám. Andreának hívják, de mi kicsi korától Angyalkának szólítjuk néha. Rajta ragadt ez a név, mert nagyon kedves és jó kislány volt. Ma is igyekszik kedves és jó lenni. Talán ebből is adódott most a probléma.

Napok óta láttam, hogy nagyon erősen töpreng. Mintha nem férne a fejébe valami. Aztán végül előállt a kérdésével – mert gyakran engem tüntet ki a bizalmával.

Nagymama, én jó gyerek vagyok? – Igennel válaszoltam, de éreztem, hogy ezzel nincs vége a beszélgetésnek. Éppen hogy most kezdődik.

Angyalkának ugyanis az a gondja, hogy miért kell neki gyónnia az elsőáldozás előtt. – A többi előtt sem fog majd ártani – mondtam, hogy egy kis időt nyerjek a válaszhoz.

A hittanórán erről nem volt szó? – kérdeztem értetlenül. Volt, csak ő mégsem érti egészen. Szokott imádkozni, de nem szokott káromkodni, minden vasárnap elmegy a misére, tiszteli a szüleit és még a nagyanyját is, nem öl, de nem is bántja a többieket...

Az is bűn, ha az ember nagyon jónak, büntetlennek képzei magát – mondtam. Láttam, ez gondolkodóba ejtette Angyalkát. Alighanem eszébe jutott egy s más, hogy bizony ő is szokott kötekedni a testvéreivel, olykor trehány módon végzi el az iskolai feladatait, a múltkor könnyes szemmel jött oda hozzám is bocsánatot kérni.

Jó volna ezekről nem megfélekezni. Nekünk jó, ha az apróbb vétkeinket is észrevesszük: hogy ne nőjenek nagyra bennünk.

Nekem nagy szerencsém volt, mondtam, és elmeséltem az unokámnak az első komolyabb bűnömet, amelyre emlékez-

tem. Annyi idős lehettem, mint ő most. És elloptam a mellettem ülő osztálytársam, Kerekes Laci vonalzóját. Pedig volt saját vonalzóm. De a Lacié valahogy különleges volt. Lehet, hogy nem is a vonalzó tetszett igazán, hanem a Laci? Talán így akartam föl hívni magamra a figyelmét... „Ez nagy butaság volt, nagymama...” – állapította meg Angyalka. Az bizony. Laci dühösen kérdezte, nem láttam-e a vonalzóját, aztán legyintett, és nem törődött többet az elveszett vonalzóval. Velem pedig még kevésbé. Aztán hetekig rejtegettem a zsákmányt, és rá se tudtam nézni a fiúra, akinek addig mindig kerestem a pillantását. Égetett a szégyen, végül apró darabokra törtem a vonalzót, és a város túlsó végén bedobtam egy szemétládába. Legszívesebben visszaadtam volna, de nem volt hozzá bátorságom. Mert hát hogy mondhattam volna el?

A gyóntató atya azt mondta, hogy az a vonalzó figyelmeztessen az egyenes útra. Álljak oda Laci elé, és kérjek tőle bocsánatot. Nem egykönnyen szántam rá magam, és akkor már késő volt: egyik napról a másikra elköltöztek a városból.

Hatvan év után is emlékszem erre az esetre, amit nem tudtam jóvátenni. De megjegyeztem belőle, hogy milyen zavaros dolgokat képes csinálni az ember. És hogy oda kell figyelnünk magunkra, mert nemcsak sok jó, hanem sok rossz is kitelik tőlünk.

Nem tudom, mire gondolt Angyalka, amit meséltem neki, vagy ami arról eszébe jutott, de nagy komolyan bólogatott. Aztán rám nézett. „Igen, szombat délután megyünk gyónni, és vasárnap lesz az elsőáldozás.”

Erzsébet néni

Fiataloknak

EGYEDÜL NEM MEGY

A magyar fiatalok elvándorlása, a londoni, angliai boldogulás a dokumentumfilmesek, újságírók egyik kedvenc témája manapság. Előszérattal mutatnak be keserves életutakat, vagy éppen sikertörténeteket, melyek főleg fiatalokról szólnak. Hogyan lesz a kilátástalan mosogatófiúból sikeres vállalkozó? S a nyelvtudás nélküli „nanny”-ból öt év alatt biztosítási tanácsadó? A téma meglehetősen felülreprezentált, ugyanakkor a húszas-harmincas éveikben járó magyar fiatalok külföldi életének egyik nagyon fontos elemét mégis rendkívül keveset emlegetik. A kezdeti, idegen országba, idegen környezetbe való küzdelmes, munkás beilleszkedés nehézségei után – tapasztalataim szerint – sokan ébrednek rá arra, hogy hiányzik nekik a magyar szó, társaság, kultúra, illetve arra, hogy magyar gyökereiket megőrizni és továbbadni: érték. Ezért önkéntesként, szabadidejükben rengeteget tesznek szerte az Egyesült Királyságban.

Birminghamban egy „pub”-ban magyar néptáncitanítás folyik szombat este, majd népi játékok, magyar zeneszámok szólnak, és magyar szót hallani mindenfelé. Ez a magyar találkozó rendszeres errefelé, az ötlet két fiattól származik, akik beleuntak a magyar kulturális élet sivárságába, és úgy döntöttek, hogy minél színvonalasabb találkozók megszervezésért dolgoznak szabadidejükben.

A skóciai Glasgow egyetemén, ahol sok magyar hallgató tanul. Az Adam Smith épület negyedik emeletére sietek, éppen néptáncpróbát tart a Hungarian Society. Először megrémülök a labirintusszerű épületben, de meghallom a magyar népzene, ami egyből útbaigazít. Tízennégy fiatal próbál lelkesen a másnapi nagy eseményre, az Eastern European Dance Nightra, ahol magyar néptáncot

és táncházat tartanak majd. Elárulhatom: fergetegesen sikerült, az egész egyetem, aki csak befért az épületbe, ujjongva táncolta a moldvait.

London, március 15. Ünnepi műsor zajlik éppen, előadják a Londoni Magyar Iskola Plusz tanulóit, pazarul bemutatva a forradalom eseményeit. Hétvégi iskola, kéthetente szombaton gyerekeknek, fiatal tanárokkal, akik önkéntesen dolgoznak nyelvünk és kultúránk megtartásáért.

London ismét, március vége. Egy parkban magyar cserkészek és kiscserkészek menetelnek, játszanak, oldanak meg feladatokat, arcukon felszabadult mosoly, s közben gyakorolják a magyar nyelvet. A foglalkozások és kirándulások rendszeresek, kéthetente hétvégén tartják fiatal édesanyák vezetésével, és a vasárnapot magyar szentmisével kezdik.

London megint. Ha magyar ünnep, akkor a Magyar Kultúra és Örökség Alapítvány – önkéntesei, tagjai mind fiatalok. Mikuláskor, farsangkor, gyereknapon vendégeik az itt élő gyermekek és szülei, játékokon keresztül ápolják a magyar kultúrát.

Szóval Birmingham, London, Glasgow, de lehetne Manchester, Woking, Bristol, Brighton, lehetne még hétvégi iskola, közösség, katolikus vagy református fiatalok értékeremtő munkája, hiszen annyi van, hogy nem győzöm számolni és számon tartani.

Az itt élő fiataloknak fontos a származásuk, s kinek-kinek időbe telik, de van egy pont, ahol mindnyájan visszatalálnak a gyökereikhez, vallásukhoz, önmagukhoz, s egy közösséghez. Mert egyedül nem megy.

Gyolcsos Mária,
a Kőrösi Csoma Sándor Program
angliai munkatársa

ÉLET-ABLAK MUNKÁCSON

Esély az újszülötteknek

A Munkácsi Római Katolikus Egyházmegye támogatásával 2008-ban megalakult Család és Élet Egyesület számos, a család és a közösség jövője szempontjából fontos célt igyekszik teljesíteni. Vállalt feladatai között szerepel a megfogant élet védelme, a krízisben levő várandós édesanyák segítése, az abortuszon átesett nők lelki gondozása, valamint a családi problémák megoldásához nyújtott szaktanácsadás. Nemrégiben – a megyei gyermekorház, több kárpátaljai cég, valamint a brooklyni máriás imacsoport tagjainak támogatásával – ismét jelentős eseményt valósított meg az egyesület: a munkácsi gyermekorház oldalában ugyanis megnyitották az „élet-ablak”-ot.

Popovicsné Palójtay Márta, a Család és Élet Egyesület tagja a *Kárpátalja Online* hetilapnak elmondta: az ablak arra szolgál, hogy a nem kívánt újszülöttek esélyt kapjanak az életre. Az ablak nem véletlenül került egy, a vizslató szemektől eléggé félreeső helyre: mindez a szülő(k) anonimitását szolgálja. Itt bárki elhelyezheti nem kívánt újszülöttjét teljesen titokban, anélkül hogy bárki bármit kérdezne tőle.

Az ablakot kinyitva be lehet tenni az újszülöttet egy külön erre a célra kialakított boksza. Ezt követően néhány perc múlva jelez egy készülék, amely figyelmezteti az ügyeletes nővéreket: kisbaba érkezett.

Szerte a világon – köztük Ukrajnában is – sok helyen működik ilyen ablak, ám Kárpátalja tekintetében mégis ritkaságszámba menő dologról van szó. Popo-

Számos csecsemő marad életben

vicsné Palójtay Márta elmondta: az európai tapasztalatok azt bizonyítják, hogy azokon a helyeken, ahol kihelyeztek ilyen ablakokat, számos csecsemő maradt életben, hiszen a szülő – élve a lehetőséggel – gyermekét inkább itt helyezte el. Egy közeli példával mintázva az „élet-ablak” hasznosságát: Csehországban például az elmúlt egy esztendő alatt negyvennyolc csecsemő menekült így meg – tájékoztatott a Család és Élet Egyesület képviselője, aki hangsúlyozta: Az „élet-ablak” egy lehetőséget, egy esélyt jelent a magatehetetlen csecsemőknek. Ám azokhoz is szól, akik el akarják dobni megfogant gyermekük életét. Arra kérjük őket, hogy adjanak nekik esélyt az életre!

Az avatóünnepségre Munkács városának, illetve a megyei gyermekorház képviselőinek jelenlétében került sor, melynek alkalmával a történelmi egyházak képviselői – köztük Pogány István és Petenko Miron római katolikus atyák – megszentelték az ablakot. □

II. JÁNOS PÁL KÖZBENJÁRT ÉRTE

A Costa Ricából származó Florybeth Mora Diaz négy gyermek édesanyja negyvenhét éves korában agyvérzést kapott, huszonnégy óra alatt életveszélyes állapotba került. „Istenben kerestem támaszt, és II. János Pál pápa közbenjárásáért imádkoztam. Mivel állapotomat kilátástalannak ítélték, elhagytam a kórházat.”

II. János Pál pápa boldoggáavatásának élő tévéközvetítését nézve különös dolog történt. „Egyszer csak hangot hallottam bensőmben, mely azt parancsolta, álljak fel. És azt is éreztem, hogy erőm is van hozzá. Az Úr megerősítette lelkemet, eltöltött békéjével és a gyógyulás bizonyosságát adta nekem.”

Másnap reggel visszavitték az asszonyt a kórházba. Erről így számol be: „Először azt gondolták az orvosok, valaki más diagnózi-

sát vélték az enyémmnek. Mikor mégis beigazolódtott, hogy a felvételek rólam készültek, az orvosok teljes tanácsalansággal reagáltak, tudták, hogy csoda történt.”

„Azt gondolom, azért történt velem a csoda, hogy tekintetünket az égre irányítsuk, és elfogadjuk, Isten van, és nélküle nincsen élet. Hit és remény nélkül nem lenne lehetséges egyetlen csoda sem. Hinnünk kell abban, amit most nem látunk, de melynek létezéséről szívünk és lelkünk meg van győződve.”

Florybeth asszony gyógyulásának történetét *Accanto a Giovanni Paolo II. Gli amici e collaboratori raccontano* (II. János Pál mellett. Barátok és munkatársak mesélnek) címmel az Ares kiadó által megjelentetett kötet tartalmazza.

Magyar Kurír

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

Amikor Mária köszöntötte Erzsébetet, Erzsébet méhében megmozdult a magzat (Lk 1,41). Keresztelő Szent János mint magzat, örömmel érzi meg a Mária méhében rejtőzködő magzatnak, Jézusnak jelenlétét. Itt láthatjuk minden missziós vándorlás igazi céljának megvalósulását: odavinni és odaadni az embereknek az élő és személyes Evangéliumot, ami nem más, mint maga Jézus Krisztus. Jézus az egyetlen valódi kincsünk, amit az emberiségnek adhatunk. Őrá vágyakozik a mai ember is, még ha nem ismeri is őt. Őrá van nagy szüksége egész világunknak.

Íme, ez a mi rendkívül nagy felelősségünk. Vállaljuk örömmel és elkötelezettséggel, hogy kultúránkban valóban az igazság, az igazságosság, a szabadság és a béke uralkodjék. Éljük át ezt a felelősségünket azzal, hogy testvéri egyetértésben hallgatunk Isten ígéjére, megtörjük az eucharisztikus kenyeret, és áll-

hatatosan kitartunk az imádságban (ApCsel 2,42).

(XVI. Benedek pápa 2010. május 31-én mondott beszéde)

Szűz Mária, te, aki tudtál másokra hallgatni, nyisd ki fiúlinket. Taníts meg bennünket Fiad Jézus szavainak meghallgatására; add, hogy figyelmes füllel reagáljunk a bennünket körülvevő valóságra, és hallgassunk minden velünk találkozó emberre, különösen a szegényekre, segítséget szenvedőkre és nehézségekkel küszködőkre. Mária, te határozott döntéseket tudtál hozni. Világosítsd meg szívünket és lelkünket, hogy habozás nélkül engedelmeskedjünk Fiad, Jézus szavának; adj nekünk bátorságot, hogy merjünk határozottan dönteni, és ne csak sodródjunk a világgal. Mária, te a tettek embere voltál, mozdítsd meg kezünket és lábunkat, hogy sietve közeledjünk másokhoz, vigyük el hozzájuk Fiad, Jézus szeretetét, és vigyük a világnak az Evangélium világosságát, úgy, ahogyan te tetted. Amen.

(Ferenc pápa 2013. május 31-én mondott imája)

Floridai levél

ZÜMMÖGŐK

A világhírű párizsi operaházban pompás előadásnak tapsol a nemzetközi közönség, mialatt odafönt – nem a tetőtérben, hanem a tetőszerkezetben – másfajta „muzsika” tölti meg a teret, bár itt is a „zümmögők kórusa” dominál. A lábakra tapadó, sárgán virító kis kosarakban, ingájáratban hozzák haza a közeli parkok kincseit a fáradhatatlan „zümmögők”, a Szajna parti metropolisban éppen ezen a helyen otthonra talált méhek. De ne gondoljuk, hogy ez a „megoldás” ritkaság volna. Más kupolák, hatalmas tetőszerkezetek csakúgy otthont nyújtanak nekik, mint a nagy, híres hotelek és áruházak padlásai. De ez utóbbi helyszíneken még más segítségre is találunk, hiszen számos lapos tetőre az üzletházak (jól számító) vezetősege kaptárakat állít föl, s így a méhek már a „késze” érkeznek. Igaz, ez a figyelmesség nem egészen ingyenes. A gondoskodás – a téli etetés és a kaptárak rendben tartása – fejében rendszeresen elveszik tőlük munkájuk eredményét. Kipergetik a mézet, és díszes kisorsolásban – saját címkéjükkel mint a cég valódi specialitását – jó pénzért árúsítják.

Mindezeket olvasva még azt gondolhatnánk, hogy ha a városi méheknek ilyen jó dolguk van, mennyivel biztatóbb a helyzetük a vidékieknek, az erdők, a kert- és mezőgazdaság birodalmában. (És hála szorgos repdesésüknek, nem marad el a növények beporzása, és ezáltal a mi alapélelmiszereinket sem fenyegeti veszély. Legalábbis így gondolnánk mi, laikusok. Csakhogy valójában éppen egy ilyen helyzetbe mesterkedjük bele magunkat...)

Jane Goodall, a csimpánzoktól a növények tanulmányozásához átpártolt nagy hírű természettudós az év legnagyobb részében járja a világot. Földünk és egyúttal a bolygó lakóinak egészsége érdekében tárgyal – és ha kell, harcol – a kizárólag a haszon után futó világcégektől a velük szemben „elnéző” kormányokig szinte mindenki. Érthető tehát, hogy Jane komolyan foglalkozik a méhek veszélyeztetett helyzetével is. Harsány ébresztő lehetne az a megállapítása, mely szerint a génmanipulált kukoricát beporzó méhcsaládok hirtelen, tömeges összzeroppanása részben éppen a természet rendjébe való beavatkozásunk számlájára irandó. Az olyan helyeken, ahol vegyi anyagokkal „védik” a termést, vagy szélsőséges az időjárás, mert a klímaváltozás hatott károsan a növényzetre, a méhek kevés, gyakran semmi táplálékot sem találnak... Mindezek következménye lehet(ne), hogy a méhekkel együtt – amint az egyik népszerű, az egészséges táplálkozást propagáló heti újság riasztó címében áll – mi is éhen halunk...

Szerencsére, még nem tartunk itt. Malcolm Sanford egyetemi tanár könyvében olvashatjuk, hogy az őserdőktől a kaptárakig vagy húszezer variánsa él a méhek családjának. És a vészes hírek hallatán, és egészséges önfenntartási ösztöntől vezérelve egyre több apró méhészet alakul, még a városok körüli „szabad” területeken is. És sok helyütt követik Jane Goodall ajánlását: a városi parkok virágait is a méhek igényei szerint válogatják össze. Van, aki egy családdal kezdte, aztán ráértett az izére, s ma egész oldalas, színes hirdetésben kínálja a „tiszt, egészséges környezetben” dolgozó méhcsaládjainak termékét. És ami döntő: nincsen egyedül! Többek között tisztviselők, iparosok, orvosok, egész nap az irodában görnyedők kedvelt mellékfoglalkozásává vált a méhészkedés.

Bitskey Ella, Sarasota

A BAMBERGI LOVAS

A történészek körében régóta vitatott kérdés, hogy kit ábrázol az életnagyságú lovas szobor a bambergi dómban. A középkori szobrászat egyik remekművének tartott alkotás eredete ugyanis ismeretlen, csupán annyit lehet róla tudni, hogy röviddel a dóm 1237-ben történt újjáépítése előtt készült, és évszázadok óta – egy gótikus kőbaldachin alatt – a templom nyugati kórusának pillérét díszíti. A közelmúltban az egyik tekintélyes német napilap, a *Frankfurter Allgemeine Zeitung* fényképekkel illusztrált hosszú cikket szentelt a rejtélynek, rámutatva arra, hogy az ábrázolt alakkal kapcsolatos valamennyi feltevést tudományosan cáfolni is, ugyanakkor bizonygatni is lehet.

A leginkább elterjedtebb állítás az, hogy Szent István magyar király szobra díszíti a bambergi székesegyházat. Ezt egy 1729-ből származó dokumentum is alátámasztja, amely azzal érvel, hogy a dómot a XIII. század elején az andechs-meráni családból származó Ekbert püspök építtette újjá, és ő közvetlen rokoni kapcsolatban állt II. András magyar királlyal, így kézenfekvő volt, hogy az első magyar szent lovas szobra kerüljön a templomba.

Az idők folyamán azonban számos ellenvélemény is napvilágot látott. Sok műtörténész

mindig is megmosolyogta ezek egyikét, azt a feltevést, hogy a lovon ülő alak Jézus Krisztus volna, merthogy a Megváltó alakja hiányzik a székesegyház ótestamentumi prófétákat, valamint apostolokat ábrázoló szobrai közül. Ezt már csak azért is lehetett cáfolni, mert Jézust a művészettörténelem legfeljebb számon ábrázolt formában ismeri.

Némileg jobban megalapozottnak tűnt az az elképzelés, hogy a Nyugat

felé tekintő lovas Nagy Konstantin római császár szobra, mégpedig az ellenfelével, Maxentiusszal vívott döntő csata előtt. Akkor, amikor – kortársa, cezareai Özséb elbeszélése szerint – estefelé a lenyugvó nap útját szemlélte, tehát Nyugat felé tekintett, az égen a kereszt szobra kerüljön a templomba.

Vincze András

BÚCSÚ SZÖNYI ZSUZSÁTÓL

Szőnyi Zsuzsa, a Vatikáni Rádió volt munkatársa március 16-án, a betegek szentségével ellátva, vizszakoltözött az égi hazába.

Az „aventinusi tündér”, Szőnyi István festőművész lánya, Budapesten született 1924. október 2-án. Hatéves koráig Zebegényben élt. 1944. március 19-én házasságot kötött diákkori szerelmével, a pesti piaristáknál végzett Triznya Mátyás festőművésszel. 1949 februárjában férjével átjutott a magyar határon. Grazból Velencébe, majd Firenzébe menekültek tovább. 1949. július 25-én érkeztek Rómába. A város befogadta őket, cserébe a házaspár – Triznya Mátyás halála (1991) óta pedig Szőnyi Zsuzsa egyedül – ötven éven keresztül látta vendégül lakásában a világ minden részéről átutazó magyar művészeket és tudósokat, működtetve a Triznya-kocma néven ismertté vált irodalmi szalont.

1950 és 1965 között az Olasz Rádió magyar nyelvű

vü adásának szerkesztője volt, 1956-ban magyar hetilapot szerkesztett és olasz nyelvet tanított a menekülttáborban a magyar menekülteknek.

1965-től 1969-ig az olasz miniszterelnökség külföldi sajtóosztályának szerkesztője és fordítója. Bartóky Zsuzsa néven a Szabad Európa Rádió alkalmi tudósítója, 1989-től a Vatikáni Rádió munkatársa volt.

1984-ben a Szőnyi család tagjainak második világháború alatti humanitárius tevékenységéért a jeruzsálemi Jad Vasemben fát ültethetett a Világ Igazainak fasorában.

Addigi élettörténetét a *Roma summus amor* (Cs. Szabó Lászlóval való levelezése), a *Vándor és idegen* (Márai-levelek és emlékek), a *Triznya-kocma*, és a *Római terasz* című könyveiben írta le.

1999-ben az olasz államelnök a Köztársasági Érdemrend parancsnoki

Férjével 1949-ben, Rómában

fokozatának aranykeresztjét adományozta Szőnyi Zsuzsának az olasz-magyar kultúrkapcsolatok ápolásáért, majd 2013-ban irodalmi munkásságáért megkapta a Magyar Érdemrend középkeresztje polgári tagozata kitüntetését.

2007 májusában hazahozta Rómából édesapja összes festményét, és a képekkel együtt ő is vizsztatért szülővárosába.

*

Szőnyi Zsuzsát március 28-án temették el Zebegényben. Lelki üdvéért Rómában is tartottak gyászmisét, melyet március 26-án mutattak be a San Girolamo della Carità-templomban.

(Magyar Kurír)

MIÉRT JÁRTAM BUDAPESTEN?

Önző, egyéni okból. A Petőfi Irodalmi Múzeum – miután 1992 óta tonnaszámú ajándékoztam nekik nyugati magyar dokumentumokat (újságokat, nyomtatványokat, mintegy háromszáz levelet, ötszáz hangfelvételt...) – elhatározta, hogy egyrészt bemutat engem (geológus, író, költő, festőművész...), másrészt az általam tizenöt éven át (1977–1992) szervezett Lugánói Tanulmányi Napokat. Mindez március 6-án, a Károlyi Palota dísztermében történt.

A bevezetőben Csorba Csilla igazgatónő megköszönte a több mint húsz éven át hozzájuk juttatott (s ma is folyamatosan küldött) adományaimat, a „társadalmi munkát”, és további erőt, egészséget, minden szépet, jót kívánt. Utána Varga Katalin, az irattár vezetője ismertette szakszerűen a részleteket, majd én szerepeltem egy szabadon elmondott szöveggel. Fő szempontom az volt, hogy egyszer én beszéljek önmagamról, még hozzá nem egy-egy tevékenységem kiemelésével, hanem mint egységes egészről, a különböző munkáim közötti összefüggéseket és kölcsönhatásokat fényben. Milyen volt a gyermekkorom, ifjúságom, vagyis hogyan és miért lettem az, aki ma vagyok.

A Svájci Magyar Irodalmi és Képzőművészeti Körrel (SMIKK) és a Lugánói Tanulmányi Napokkal való foglalkozást teljes egészében kedves, tudós barátomra, az Írországból érkezett Kabdebó Tamásra bízom, aki vette magának a fáradságot, hogy ebből az alkalomból Budapestre zárandokoljon és felelevenítse a „rég, szép idők” légkörét és hangulatát.

Nagyon sokan voltak. Olyanok is, akiknek a megjelenésére nem is számítottam. A nevek felsorolását félve kíséreltem meg, mert akaratlanul kifejeztek egyet-kettőt, noha senkit sem akarok megbántani. Röviden említem Cserhádi Ferenc püspök atyát; Borbándi Gyula író, a Szabad Európa Rádió szerkesztőjét; Láng Józsefet, az Argumentum Kiadó igazgatóját; az egri Lisztóczy László tanár előadónkat; Szij Enikő nyelvész professzort; Jánosi Antal filmrendező és munkatársát, Buckó Gyurit. A geológusok részéről Dudich Endre mondott megalapozó beszédet. Póka Teréz, Papp Péter is jelen volt. A közeli rokonokat, barátokat nem is említem.

Rengeteg ajándékot kaptam: virágot, édességet, dedikált könyvet... Alig tudtam hazavinni.

Sorsszerű egybeesés volt az argentinai Magyar Hírlap főszerkesztőjének, Haynalné Kesserű Zsuzsának a részvétele, aki a „Magyar nők a nagyvilágban” című kongresszusra érkezett Budapestre. Mint mondta, ez az összefüggés nagy élményt jelentett számára, mivel az ötven országból érkezett asszonyok egyetelműen vallották magukénak a keresztény értékrendet, a liberális eszmévilág agresszív támadásainak kivédését.

Nem szabad megfélemlítenem a Magyar Írószövetség tiszteletünkre rendezett házi fogadásáról sem, melyen Szentmártoni János elnökkel és jeles írókkal, többek között Kalász Mártonnal, Szokolczy Lajossal volt alkalmunk beszélgetni.

Erre az időre esett több, fontos évszázad, köztük a kommunizmus áldozatainak emléknapja, amelyet ezúttal méltóképpen, az igazságnak megfelelően és a nemzeti érzelmek szellemében ünnepeltek meg. Bizony, sok résztlet máig felderítetlen és magyarázatra szoruló.

Saáry Éva

*

Cserhádi Ferenc püspök, az Életünk főszerkesztője szívből gratulált Saáry Éva munkásságához a külföldi magyarok szolgálatában, és megköszönte lapunknak küldött érdekes írásait, amelyekkel már évtizedek óta megörvendeztet az Életünk hűséges Olvasóit.

HOGYAN LETTEM KERESZTÉNY?

Glancz Ibolya nővér emlékére

Ibolya nővér még a II. világháború előtt ki került Angliába, és itt ismerte meg a Notre Dame de Sion rendet, és pár év múlva a rend tagja lett. Goldi húgát Auschwitzba deportálták, és onnan többé nem tért vissza. A szülei Izraelben találtak menedéket. 2013. december 5-én Isten magához szólította Ibolya nővért. Kilencvenöt éves volt.

Életének sorsfordító eseményéről szóló vallomásával emlékezünk rá.

*

Születtem 1918. július 14-én Budapestén, egy modern, vallásos zsidó családban. Három lány és három fiútestvérem volt. Mindig megtartattuk a szombatot, az igen szép zsidó ünnepeket. A szombat megünneplése igazi istentisztelet volt: imával kezdődött és végződött, és a fogások között zsoltárokat énekelünk. Apámnak jó tenor hangja volt, az ünnepeken kántor volt a zsinagógában.

Tizenöt éves koromban egyik nővérem megkért, hogy kísérem el egy zárdába, ahol a nővérek szépen hímeztek. Ő már férjhez menni készült, és a monogramját a stafirungjára akarta hímezni. Sem ő, sem én még soha nem jártunk zárdában. Amíg ő elmagyarázta a nővéreknek, hogy mit szeretne készíttetni, én a folyosón várakoztam. Egy fiatal, mosolygós nővér jött arra, és megkérdezte, miért vagyok ott. Beszélgetni kezdtünk. Én csak annyit tudtam az apácsról, amit egy régi regényben olvastam, hogy az életük nagyon szigorú, sokat imádkoznak, bűjtölnek, mások bűneiért vezekelnek. Nem értettem, hogy lehet egy nővér olyan jókedvű! Meg is kérdeztem tőle, hogy lehet olyan vidám, mivel az élete szigorú? A válasz meglepett: „Ha ismeréd Jézust, te is boldog lennél!” Én nem voltam egyáltalán boldogtalan, és azt válaszoltam neki: Jézus, amint tudom kétezer évvel ezelőtt halt meg, hogyan lehet őt megismerni? Ő azt felelte: „Olvasni kellene az életéről. Mit tanított, mit tett... Ha őszinte érdeklődéssel olvasod mindezt, akkor megismerheted!” Egyre kíváncsibb lettem, és érdeklődtem: hol lehet erről olvasni. Ő felajánlotta a saját könyvét, én meg magammal vittem a kis evangéliumom könyvecskét. Közben eszembe jutott: nekem tilos ezt olvasni. De kíváncsi voltam, hogy Jézus igazán beszél-e hozzám? Este titokban elolvastam, nem is tudtam letenni, annyira érde-

kelt. Amikor befejeztem, nem hallottam őt beszélni, de megértettem, hogy Ő a Messiás, akinek az eljövételéért naponta imádkoztunk.

Másnap éreztem, hogy valakinek el kell mondanom a nagy felfedezésemet. Úgy gondoltam, édesanyám lenne a legmegértőbb. Reggel elmondtam neki: felfedeztem, hogy a Messiás eljött. Hogyhogy mi nem tudtunk róla? Anyám meglepődve kérdezte: „Honnan veszed ezt?” Megmondtam – és ennek szerencsétlen következménye lett. Anyám nagyon rosszul érezte magát, le kellett feküdnie, későbben orvost kellett hívni hozzá. Azt hiszem, szívrohamot kapott. Én is megijedtem, nem akartam, hogy valami baja essék. Elhatároztam, hogy többé egy szót sem fogok említeni Jézusról. Szerencsére, anyám pár nap múlva jobban lett, és idővel azt gondolták, hogy mindezt csak elképzeltem.

Mikor közeledett a tizennyolcadik születésnapom, elmentem a nővérhez. Arra kértem, készítsen elő, mert én Jézus követője akarok lenni. Titokban mentem hozzá, amikor csak tudtam. Ez közel egy évig tartott. Amikor ő úgy vélte, hogy fel vagyok készülve, megkérte a plébánost, hogy kereszteljen meg! Az atya nem akarta, mivel én lennék az egyetlen katolikus a családban, és idővel nem fogom gyakorolni a hitemet. Pár héttel később, Antónia nővér elmondta, hogy a püspök fog hozzájuk jönni látogatóba, és akkor beszélni fog vele, de én is legyek jelen. A püspök úgy találta, hogy a hitem őszinte, és ő fogja megmondani az atyának, hogy kereszteljen meg! A húgom, Goldi, két évvel fiatalabb nálam, tudtam, benne megbízhatok, nem árulná el a titkomat.

A keresztelésem 1939. július 2-ra volt tervezve. Ez egy vasárnap reggel volt. Azt mondtuk anyáknak, hogy fürdeni megyünk a Dunára. Ő készített nekünk enni-valót, és vittük magunkkal a fürdőruhánkat is. A szentmise előtt volt a keresztelésem, a szentmisén már az elsőáldozásomra is sor került, ami igazán boldoggá tett.”

*

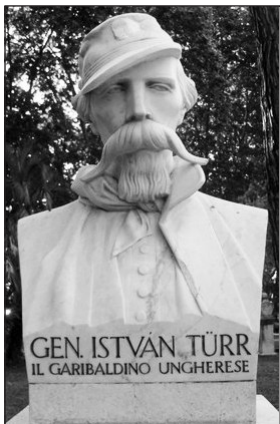
Ibolya nővér, amikor csak tudott, eljött a magyar szentmisekre a londoni Szent István Háza. Mosolyt, derűt, szeretetet árasztott magából. Törékeny fizikuma erős keresztény lelkiületet sugárzott. A kíváncsisága indította el őt Krisztus felé. Most már ismeri a teljes igazságot!

János atya Londonból

MÁRCIUS 15-I MEGEMLÉKEZÉSEK OLASZORSZÁGBAN

Rómában március 14-én délután tartottak megemlékezést a Gianicolón. Balla János nagykövet mondta az ünnepi beszédet, majd megkoszorúzták Türr István tábornok mellszobrát, amelyet 1999-ben Orbán Viktor miniszterelnök avatott fel. Este a Római Magyar Akadémián két szombathelyi és egy veszprémi kórus részvételével rendeztek koncertet.

A milánói magyar közösség március 15-én, szombaton délelőtt a Biblioteca Ambrosiana díszudvarán lévő Petőfi Sándor-szobornál tartotta megemlékezését Manno István főkonzul szervezésében. A költő bronzszobra Ferenci Béni alkotása, melyet 1973-ban helyeztek el a díszudvarban. A nemzeti ünnep alkalmából az ünnepi beszédet Ékes Ilona parlamenti képviselő, a Nemzeti Összetartás Bizottság tagja mondta, majd Borsányi Katinka szavalt Petőfi-verseket. Az ünnepség végén állami

Türr szobra Rómában

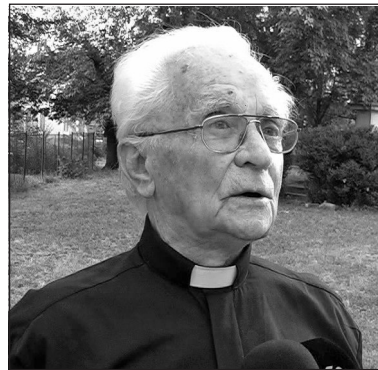
kitüntetések átadására is sor került. Ezt követően a könyvtár mellett lévő San Sepolcro-templomban mutatott be szentmisét Németh László olaszországi magyar főlelkész.

A Padovában és a környékén élő magyar közösség március 16-án, vasárnap délben a Szent István magyar király tiszteletére szentelt templom oldal-kápolnájában tartott szentmisét a nemzeti ünnep alkalmából, amelyet a főlelkész mondott. A szertartás elején köszöntötték az új plébánost, aki első alkalommal találkozott a magyar közösséggel, amely 1990 óta tartja liturgiáit ebben a templomban. A szentmisét közös ebéd követte, amelyen a főkonzul mondott köszöntőt. Nemcsak a tartományban élő magyarok vettek részt ezen az ünnepségen, hanem eljöttek olyan olasz családok is, akik évtizedek óta szoros kapcsolatot ápolnak Magyarországgal. □

SZENT ISTVÁN-EMLÉKÉREM BURIÁN LÁSZLÓNAK

Ez évben a Szent István-díj tulajdonosa a százkét éves Tamás Aladárné Szűcs Ilona lett, míg a Szent István-emlékérmét a kilencvenkét éves Burián László még mindig szolgálatot teljesítő esperes-plébánosnak ítélte a kuratórium. Az Esztergomi Vármúzeum Koronatermében került sor a díjkiosztó ünnepségre, melyen Burián atya betegsége miatt nem vehetett részt. Beer Miklós váci püspök méltatását az ünnepelt szavainak idézésével kezdte. „Nem kell semmi különöset tenni, csak szeretetben kell élni.”

Burián Lászlót 1946-ban szentelték pappá. Fiatal papként személyesen neki szóló utasításként tekintette Mindszenty hercegprímás üzenetét, mely arra szólította fel papjait: maradjatok a tieitek között! A II. világháború után a kitelepített magyar híveivel Csehországba ment, vállalva a száműzetést. Amikor visszatért, szintén megpróbáltatások sorozata várta, mely börtönnel és a papi szolgálattól való eltiltással járt.

Burián László

Az érdemérmét Burián atya helyett Ďurčo Zoltán, a Nyitrai Egyházmegye helynöke vette át. Megtisztelték őt jelenlétükkel paptársai, közéleti és politikai személyiségek Magyarországról és a Felvidékről egyaránt.

A magyar állampolgárság felvétele miatt szlovák állampolgárságát megfosztott Tamás Aladárné, Ilonka néni, a százkét éves volt rimaszombati tanítónő életútját Kövér László, a magyar Országgyűlés elnöke méltatta.

A Szent István díjat 2001-ben alapította Bihari Antal, az esztergomi Körzeti Televízió (KTV) vezetője. Azok kaphatják meg, akik az összmagyarság érdekében kiemelkedő jelentőségű tevékenységet végeztek. Az emlékérmét, az Esztergomi Körzeti Televízió díját olyan környékbeli személyek kaphatják, akik a helyi közösségek érdekében kiemelkedő tevékenységet végeznek.

(Pázmaneum Társaulás)

KATTINTS RÁ, NAGYI!

Sokadik alkalommal indítanak kezdő számítógépes tanfolyamot a Gyulafehérvári Caritas szervezésében idősök számára. A lehetőségről a szervezet honlapja adott hírt. A marosvásárhelyi tanfolyam résztvevői elsajátítják azokat az alapismereteket, amelyek segítségével kapcsolatot teremthetnek távol élő rokonaikkal, gyerekeikkel, unokáikkal vagy éppen új barátokra tehetnek szert. Hatalmas felfedezés számukra, mikor megtapasztalhatják, hogy szinte másodpercek alatt cseveghetnek szeretteikkel, anélkül hogy ez bármilyen anyagi kiadásal járna. Mindemellett elkalandozhatnak a régi slágerek világába a videómegosztók segítségével, új érdekes információkat gyűjthetnek be a keresőoldalakról, valamint régi ismerősökkel is felújíthatják a kapcsolatukat a különböző társasági oldalakon. □

MANHERTZ ERZSÉBET EMLÉKEZETE PILISVÖRÖSVÁRON

Kettős ünnepet tartottak április 9-én a pilisvörösvári Szent Erzsébet Otthonban. A fenntartó Betegápoló Irgalmas Rend alapítója, Istenes Szent János tiszteletére a közösség magyarországi vezetője, Kozma Imre atya szentmisét mutatott be a ház kápolnájában az otthon lakóinak és munkatársainak részvételével. Ezt követően megáldotta a Szent Erzsébet Otthont alapító Manhertz Erzsébet SJC testvér (1918–2010) tiszteletére berendezett emlékszobát.

Ennek az otthonnak a gondolata Árpád-házi Szent Erzsébet bűvöletében, Pilisvörösvár szülőtte, Manhertz Erzsébet testvér lelkében született meg – mondta homíliájában Kozma Imre atya.

A szentmisét követően az újonnan kialakított Manhertz Erzsébet-emlékszobában az intézmény vezetője, Sas D. Gyula beszédében felidézte az alapító testvér emléke ápolásának legfontosabb állomásait: a nővér halálának első évfordulóján, 2011-ben teret neveztek el róla szülővárosában, Pilisvörösváron. Egy évvel később, A hit ereje címmel megjelent életrajzi kötetének magyar nyelvű kiadása, amely a korábbi, kanadai kötet bővített változata. A Szent Erzsébet Otthon tavaly ünnepelte fennállásának huszadik évfordulóját: 1993 novemberében a testvér jelenlétében adták át a házat. Erre az ünnepségre Kanadából ellátogatott Erzsébet testvér utódja, Szűcs Mária – emlékezett vissza Sas D. Gyula –, s a vele folytatott beszélgetések során

Itt minden tárgy a testvérhez kötődik

mindketten úgy érzetük, hogy valami még kellene, ami a nővér életét, munkáját közelebb hozza e ház lakóihoz. Ekkor született meg az emlékszoba gondolata.

Itt minden egyes tárgy a testvérhez kötődik. Megtekinthető rendi ruhája, cipője, rózsafüzére. Ez a gyönyörű Mária-kép, a feszület, az Úti Boldogasszony-kép mind-mind egykor a szobájának falán lógtak a kanadai Hamiltonban. A kitüntetések és az oklevelek pedig azt tanúsítják, hogy nemcsak Magyarországon, hanem a világ sok helyén elismerték és elismerik az ő munkáját. Ebben az emlékszobában szeretnék emberközelbe hozni művét és személyét, s ezt a célt szolgálja majd az idén ősszel megjelenő újabb könyv is, amelyben a testvér gondolatait, elmélkedéseit és a környezetében egykor élők visszaemlékezéseit fogjuk közreadni. Ezt követően Kozma Imre atya megáldotta a Manhertz Erzsébet-emlékszobát.

Szöveg és kép:
Czoborczy Bence

HÍREK

A világ legjobb vezetője

Ferenc pápa került az amerikai *Fortune* világgazdasági magazin ranglistájának élére „a világ legjobb vezetője” kategóriában – tudósít a Zenit katolikus hírügynökség. Azok kerülhettek fel erre a listára, akik „lendületet adnak követőiknek és jobbá teszik a világot”. A „Ferenc-hatás” egyik fontos jeleként említi a lap egy márciusi felmérés meglepő eredményét, amely szerint a katolikus hívők nyolcada Ferenc pápa hatására adományoz többet az utóbbi időben a szegényeknek. Az első tíz helyezett között van Bill Clinton volt amerikai elnök, Bono, a U2 ír rockegyüttes énekese és a dalai láma is.

Bohóc, zsonglőr – és püspök

Stefan Oster szalézi szerzetes papot április 4-én nevezte ki Ferenc pápa a németországi Passau püspökének. A sokoldalú Oster atya 1965-ben született Ambergben – fiatalabb, szokatlanabb, és sok mindenben eltér a megszokott egyházi méltóságoktól. „Hagyjatok sok helyet a fantáziának hitetekben” – mondja a negyvennyolc éves főpásztor egy korábbi videofelvételen, amely bejárta az internetet, és amelyen bohócruhában, zsonglőrmutatványokkal kíséri mondanivalóját. Stefan Oster 1984 és 1986 között gyakorló újságíróként és rádiós szerkesztőként dolgozott több lapnak és rádióállomásnak. 1995-ben lépett be a szalézi rendbe, 2001-ben szentelték pappá. Hangsúlyozta, hogy a példaképe mindenekelőtt Bosco Szent János, aki gyakran mondogatta: „Légy vidám, tedd a jót, és a verebeket hagyd csiripelni.”

Cseh pap Templeton-díja

Tomas Halík prágai katolikus pap, Václav Havel korábbi elnök volt tanácsadója kapta meg március 13-án a „vallási Nobel-díjnak” is nevezett Templeton-díjat, mellyel a szovjet megszállás alatti, vallásszabadságért folytatott küzdelmét jutalmazták. Az 1948-ban született Halík szociológiából, filozófiából és pszichológiából szerzett diplomát, majd titokban teológiát tanult. Évekig pszichoterapeutaként dolgozott kábítószerfüggő betegek mellett. 1978-ban titokban szentelték pappá. Ezt követően Tomásek bíborossal együtt „két évtizedet szánt egy egyetemi oktatókból, teológusokból, filozófusokból és diákokból álló hálózat kiépítésére, melynek célja a vágyott demokratikus állam intellektuális és spirituális értékeinek megőrzése volt” – áll a Templeton Alapítvány közleményében. A díj első kiöntetettje 1973-ban Teréz anya volt.

Ima az elvándorlókért

Az ír főpásztorok arra buzdították a híveket az ország védőszentje, Szent Patrik március 17-i nemzeti ünnepén, hogy imádkozzanak az elvándorlókért, akik országukban és külföldön élnek. A püspökök emlékeztettek arra, hogy e mostani gazdasági válság is sok embert és családot taszított a munkanélküliségbe, és kényszerít elvándorlásra Írországból és Írországba egyaránt. A főpásztorok arra kérték a híveket, imádkozzanak az elvándorlókért, és azért is, hogy befogadják a zöld szigetre menekülőket és migránsokat.

Felfüggesztett tudósító

A *The Tablet* című brit katolikus hetilap felfüggesztette munkájából Robert Mickens vatikáni tudósítót, mert rágalmazó kifejezésekkel illetve XVI. Benedek nyugalmazott pápát. A vatikáni sajtópontponthban tekintélyes újságíró saját Facebook-oldalán sértő megjegyzések-

kel illetve Joseph Ratzingert, vagyis XVI. Benedek nyugalmazott pápát, és minél előbbi temetését is kívánta. Ugyanezen az oldalon negatív megjegyzések olvashatók II. János Párról is, akit e hónap utolsó vasárnapján avatnak szentté.

Üzenet a politikusoknak

Négyszázkilencvenhárom olasz parlamenti képviselő vett részt azon a szentmisén, amelyet Ferenc pápa mutatott be március 26-án. Laura Boldrini, az olasz parlament képviselőházának elnöke a szentmisét követően így foglalta össze a pápa szavainak hatását: „Fontos üzenete van: ne peregjenek le rólunk az embereknek, a nehéz helyzetben élőknek a szükségletei.” Angelino Alfano olasz belügyminiszter szerint a pápa szavait le kell fordítani a politika nyelvezetére. „Szent szavakat mondott, amelyek alapvető parancsokat idéznek fel: kötelesek vagyunk arra, hogy meghallgassunk másokat és nyitott legyen a szívünk, ez minden más dolog előfeltétele. A politika akkor jó, ha nem a politikát irányítók egyéni szükségleteit helyezi előtérbe, hanem a szenvedő emberek, a nép kollektív szükségleteit, vagyis a közjóért cselekszik.”

A kiskorúak védelmében

Ferenc pápa létrehozta a Kiskorúak Védelmének Pápai Bizottságát, amelynek tervét már decemberben bejelentette. A világ több országát képviselő testület nyolc tagja között van bíboros, több pap, valamint világi férfi és nő, mindegyikük olyan magasan képzett személy, akik széles körben ismertek ezen a területen végzett tevékenységükről. P. Federico Lombardi szentszéki szóvivő a hírrel kapcsolatban hangsúlyozta: Ferenc pápa intézkedésével nyomatékosítja, hogy az Egyház prioritásai közé tartozik a kiskorúak védelme. A bizottság sokoldalú megközelítéssel igyekszik ezt elérni: ezek közé tartozik a gyermekekkel való visszaélés megelőzésére való nevelés, a büntetőjogi eljárás elindítása a kiskorúak elleni sértések esetén, polgári és kánonjogi köteleességek és felelősségek tisztázása.

Lelki mentőautó

A Kirche in Not katolikus segélyszervezet a nagybőjti időszakban gyóntató autót indított útnak Németországban, hogy felhívja a figyelmet a bűnbocsánat szentségére. Az autó az ország nagyobb városainak főterén áll meg, hogy gyónni hívjon a nagybőjtben. A kezdeményezők nyilatkozata szerint a váratlanul megjelenő autó spontán módon hívja az embereket, akik közül sokan életük válságos szituációiban fogadják el ezt a lehetőséget: az autó nem egyszer komoly krízisben, amolyan lelki rohammentőként segített az embereknek.

Halálra ítélt keresztény

Káromlásért ítélték halálra Pakisztánban egy keresztény fiatalembert március 27-én. Sawan Masih hamis váddal került bíróság elé: állítólag egy évvel korábban egy muzulmán barátjával beszélgetve káromolta Mohamed prófétát. A Pakisztáni Emberjogi Bizottság riadót fújt a vallási türelmetlenség újabb fellángolása ellen. Felhívták a figyelmet továbbá arra is, hogy Sawant egy olyan eset miatt ítélték halálra, amely egy időben történt egy másik, sokkal súlyosabb esettel. Lahore Joseph Colony nevű keresztény negyedében éppen a káromlás vádjának elterjedése után követtek el tömegmészárlást. A gyilkosokat azóta sem ítélték el. □

TÖBB A MUSZLIM ISKOLÁS...

A bécsi általános iskolákban és az újonnan létrehozott szakközépiskolákban a muszlim vallású tanulók létszáma meghaladja a katolikusokét.

Az általános iskolák felső tagozatán 10 734 tanuló az iszlám felekezethez tartozik, míg 8632 diák római katolikus vallású. Őket 4259 szerb ortodox követi, és 3219 tanuló vallja, hogy nem tartozik semmilyen felekezethez.

A többi iskolatípus részben más képet mutat. Így például a bécsi nyolcosztályos rendszerben működő gimnázium-

mokban tanuló muszlimok 5395 fővel jelentősen alulreprezentáltak. 18 345 fővel itt a katolikusok képezik a legnagyobb csoportot, őket 10 340 fővel a felekezet nélküliek, 1943 fővel az evangélikusok, 1726 fővel pedig a szerb ortodoxok követik.

Az általános iskolák alsó tagozataiban 23 807 katolikus, 17 913 muszlim és 11 119 felekezet nélküli diák tanul. Őket 6083 szerb ortodox, 2727 „egyéb”, 2322 evangélikus tanuló követi.

(Kathpress)

MAGYAR PROSTITUÁLT TALÁLKOZOTT FERENC PÁPA

Ferenc pápa a prostitúció rabságából kiszabadított négy nővel, köztük egy magyarral is találkozott csütörtökön a Vatikánban az emberkereskedelemlről rendezett nemzetközi konferencián.

A világ húsz állama rendőrségeinek képviselői tanácskoztak két napon át a Vatikánban a Ferenc pápa által „modern rabszolgaságnak” nevezett emberkereskedelemlről.

A vatikáni találkozót Vincent Gerard Nichols, Westminster érseke, az angliai és walesi püspöki konferencia elnöke rendezte, aki egyben az emberkereskedelem felszámolásával foglalkozó nemzetközi szövetség elnöke is. A résztvevők között volt Sir Bernard Hogan-Ho-

we, a Scotland Yard főparancsnoka, Alessandro Pansa olasz országos rendőrpapancsnok, valamint John Olorunfemi Onaiyekan, a nigériai Abuja érseke és számos egyházi intézmény és szervezet, amely az emberkereskedelem áldozataival foglalkozik.

Ferenc pápa a csütörtökön véget ért konferencia résztvevőivel találkoztva azt hangoztatta, az egész világot sújtó emberkereskedelem „az emberiség elleni bűncselekmény”.

Az egyházfő külön találkozott négy olyan nővel, aki a prostitúció-maffia hálójába került, majd innen nagy nehézségek árán kiszabadult. Ferenc pápa egy argentin, egy chilei, egy cseh és egy – Boglárka nevű – magyar nővel beszélgetett. □

BOLDOG GIZELLA SZENTTÉAVATÁSÁÉRT – ARADON

Sándor Tivadar arad-gáji plébános március 16-án bejelentette, hogy Aradon premiernek számító rendezvényt szerveznek: maratoni felolvasással kívánnak hozzájárulni a templom védőszentje, Boldog Gizella szenttéavatásához.

Faltin Erzsébet nyolcszázttiz oldalas, *A királyné* című, Boldog Gizella életét feldolgozó kötetét negyedóránkénti váltással olvassák majd május 9-én péntektől a vasárnapi templombúcsú kezdetéig. Ezzel is fel kívánják hívni a katolikus világ közvéleményének a figyelmét szent életű királynénk különleges szerepére. Eddig ugyanis szerveztek családok évét, hit évét, a magyar családoknak viszont példaképe volt Szent István és fia, Szent Imre, valamint a hitves és anya, Boldog Gizella is – közülük csak Gizellát nem avatták szentté.

A templom oltárképe is a szent családok találkozását ábrázolja, hiszen Boldog Gizella ajánlja fel a templomot a Boldogságos Szűzanyának, miközben a kicsiny Imre herceg fogja az édesanyjának a ruháját, Szent István viszont a magyar zászló rúdjára támaszkodik. Az oltárképet Munkácsy Mihály tanítómeste-

re, Szamosy Elek készítette, akinek Aradon festőműhelye volt, amit áthelyezett Bécsbe. Aradon kezdte el, majd Bécsben fejezte be a képet 1857-ben. A két szent család találkozása aktuális lehet a mai magyar családok számára is. A templomban őrzik Gizella egyik ereklyéjét is.

Amint Sándor Tivadar elmondta, az övékéhez hasonló, maratoni felolvasást eddig csak Gyulafehérváron szerveztek, ahol a teológusok hasonló módon olvasták fel a Szentírást. Az arad-gáji felolvasás ötlete a nőszervezet tagjaitól származik. A tervek szerint a felolvasást a szerző, Faltin Erzsébet mezőhegyesi polgármester fogja elkezdni május 9-én. Az alkalomra szeretettel várnak jelentkezőket bárhonnan, akiket a negyvennyolc órás felolvasásra előzetes egyeztetés alapján osztanak majd be.

(Nyugati Jelen)

TÖRVÉNYTELEN ÉPÍTKEZÉS

Az Egyház kárára elkövetett törvényteleniségek sorozatára hívta fel a figyelmet április 9-én tartott sajtótájékoztatóján a Temesvári Egyházmege.

A római Katolikus Egyház által visszagényelt temesvári Aurora utca 6. szám alatt található 2890 négyzetméteres területen a telekkönyvi kivonat meghamisításával megszerzett építési engedély alapján gőzerővel folyik az építkezés, azzal a nyilvánvaló szándékkal, hogy kész tények elé állítsák a telek jogos tulajdonosát. A törvényteleniségek felett a temesvári polgármesteri hivatal illetékesei is szemet hunynak.

Martin Roos megyéspüspök arra hívta fel a figyelmet, hogy az Egyház csak rendkívüli esetekben fordul a nyilvánosághoz visszaszolgáltatási ügyek miatt, ez esetben azonban törvényteleniségek kirívó sorozata történt.

Nikola Laus püspöki irodaigazgató részletesen ismertette az 1949-ben, a 176-os kormányrendelettel államosított Aurora utcai telek helyzetét, amely a Marienheim-kolostor telkének része volt. 1989 után a terület törvénytelenül került mai birtokosai tulajdonába, akik – annak ellenére, hogy a területet az Egyház időközben visszaigényelte – elzárlogosította a kérdéses területet. Az adóhatóság 2013 szeptemberében elárverezte a telket, amelyen építkezés kezdődött. A kérdéses telket három oldalról az Egyház tulajdonában levő telkek veszik körül, amelyek szintén a Marienheim-kolostorhoz tartoztak annak idején, és amelyeket vissza is kapott az Egyház. A temesvári püspökség templom építését fontolgatta a kérdéses területen, mert a város északi kerületeiben élő katolikus hívőknek nincs templomuk. □

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Misézó helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge; www.magyardkatolikusok.co.uk

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Misézó helyek: Birmingham, Rochdale, Wolverhampton, Nottingham. Manchesterben minden szombaton este 7-kor St. Augustin Roman Catholic Church (Az egyetem mellett).

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, tel.: 0043-1/526 49 72; fax: 0043-1/ 526 49 72 25. Misézó helyek: Bécs-újhely, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna) 17.00-kor; Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7. E-mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>

Pázmáneum: Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: 0043-1/3191403-18, e-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor. <http://www.pazmaneum.katolikus.hu>

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: 0043-3352/34108. E-mail: kersztfalvi@freemail.hu Misézó helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.15-kor, Felsőőr, vasárnaponként 10.30-kor.

Eisenstadt/Kismarton: Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, A-7000 Eisenstadt.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: 0043- 316/ 68 21 2421; és Holló István, tel.: 0043-676/ 8742 6711, e-mail: istvanhollo33@yahoo.de; szentmise a hónap első vasárnapján 10.30 órakor, a második vasárnap előtti szombaton 18.00 órakor, a többi vasárnapokon 17.00 órakor Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3. A-6020 Innsbruck.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2. A-4600 Wels, tel.: 0043-732/341175, e-mail: ernest.szabo@dioezese-linz.at; Misézó helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Ft. Tatár Zoltán János, A-9854 Malta 74, tel.: 0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, e-mail: tzoltanjanos@gmail.com; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 15.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-templomban, Aigner Str. 135. A-5061 Salzburg Érdeklődni: Bohuny István, tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30 és 18.00 órakor. Rue del'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188, mobil: 0032-487/614 063, e-mail: ihavas@citromail.hu

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, tel.: 0032-4/22 33 910; fax: 0032-4/22116 09.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Cibian Miklós főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

Dél-Franciaország: Ft. Cibian Miklós főlelkész, mise minden 1. Szombaton 16 órakor: Orsolyiták kápolnája, 15, rue Soeur Bouvier 69005 Lyon, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Úr Mennybementele-templom (Kościół Wniebowstapienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróval a Stokłosy állomásig kell jönni, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. Tompa József, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, tel.: 0049-821/ 21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, vagy mobil: 0049-152/23 16 27 53. E-mail: augsburgimisszio@web.de; www.augsburgimisszio.de

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: tel./fax: 0049-221/33 778 517.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperátor, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: Érdeklődni: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpfül 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: 0049-221/33 778 517; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye

frankfurti székhellyel: Misézó helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022, fax: 0049-69/97 78 26 84; www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, fax: 0049-89/985419. E-mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Padeborn-Osnabrücki

Egyházmegyek:

Miséző helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, NeukirchenVluyn. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Kath. Ung. Mission, Middelheld 24, D-48157 Münster-Handorf. Tel.: 0049-251/32 65 01; fax: 0049-251/144 29 31. E-mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de

Passaui Egyházmegye:

Érd.: Ft. Szabó Árpád, Götzendorferstr. 5, D-94121 Salzweg, Tel.: 0049-8505/1229.

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye:

Érdeklődni: Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: 0049-711/236 91 90, fax: 0049-711/236 73 93, e-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de <http://www.stuttgarti-katolikusok.de>, és Ft. Pilis György, Walfischgasse 17, 89073 Ulm, tel.: 0049-731/388 561 15, e-mail: gyorgypriest@yahoo.com

Miséző helyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eislingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten.

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: 0049-931/38 62 43, fax: 38 64 05.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, I-00151 Roma, tel. és fax: 0039/06 6530 796, mobil: 0039/348 79 52 165, e-mail: italiamissiohu@gmail.com. Misézó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santi Giovanni Evangelista e Petronio Dei Bolognesi (Via del Mascherone 61 – 00186 Roma és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.).

Magyar misék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Kovács Gergely, Via del Casaleto, 481; I-00151 Roma, tel.: 0039-06 653 6573, fax: 0039-06 6988 7368, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: 0041-44/36 23 303, e-mail: f.vizauer@gmx.ch; Misézó helyek: Zürich, Winterthur, St. Gallen, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Fribourg: Érdeklődni: Petrovay Zsolt, e-mail: zs.petrovay@bluemail.ch

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Chapelle Servan, ch. Eugène-Grasset 12, Lausanne.

Bern: Ft. Pál István Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen. E-mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Binninger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68. □

AZ ÉLET KÖNYVÉBŐL

† P. Hegyi János SJ (1920–2014)

Hegy János 1920. április 14-én született Győrben. 1930–38 között a győri bencés gimnáziumba járt, ott is érettségizett. 1938-ban belépett a Jézus Társaságába, és a noviciátus meg retorika után Kassán végezte a filozófiát 1941–44 között. Ezt követően magiszter volt a pécsi Pius Kollégiumban. Teológiára Rómába küldték, ahol a Gregorían Egyetemen végezte tanulmányait 1946–50 között. A római Szent Ignác-templomban szentelte őt pappá 1949. július 9-én Luigi Traglia segédpüspök. St. Blasienben lett prefektus, 1952-ben Wepionban (Namur közelében) végezte el a harmadik próbációt. 1953-tól Löwenben doktori téziséen dolgozott, közben vezette a Mindszenty Diákokthont, miután P. Benkő Dél-Amerikába távozott. 1955-ben szerezte meg a doktori fokozatot filozófiából.

P. Hegyi München-Pullachban előbb filozófiatanár, aztán vicerektor, majd rövidesen rektor lett a Berchmanskollegban, ahol tíz éven át tanított. 1965-ben Rómába küldték spirituálisnak a Collegium Germanicum-Hungaricumba. 1967-

ben P. Héjja provinciális Münchenbe küldte, ahol előbb 1968–77 között az európai magyar jezsuiták superiorja, majd 1977–86 között a nyugaton élő magyar jezsuiták provinciálisa volt.

Közben 1969–88 között a München-Freisingi Főegyházmegye Schloss Fürstenried-i lelkigyakorlatos házának volt igazgatója. 1969-től számos lelkigyakorlatot tartott Európa-szerte, főleg német nyelvterületen. 2003-tól a müncheni Angolkisasszonyok házi lelkésze volt. – 2012-ban bevonult a jezsuita betegotthonba, Unterhachingba. Életének kilencvennegyedik, szerzetességének hetvenhatodik, papságának hatvanötödik évében, 2014. március 20-án halt meg.

P. Hegyi több mint ötven éven át tevékenyen kivette részét a nyugati magyarok lelki gondozásából is. Magyar lelki gyakorlatokat és lelki napokat tartott, számos magyarnak gyóntatója és lelkiatyja volt. Szívesen vállalt lelkipásztori helyettesítést. Németül megjelent könyve: *Die Bedeutung des Seins bei den klassischen Kommentatoren des heiligen Thomas von Aquin: Capreolus, Silvester von Ferrara, Cajetan* – 1959.

Miklósházy Attila SJ püspök

BÁLINT LAJOS ÉRSEKRE EMLÉKEZTEK CSÍKSZEREDÁN

Halálának negyedik évfordulóján egykori iskolátsai kezdeményezésére állítottak emléktáblát április 4-én a csíkszeredai Márton Áron Gimnázium kápolnatermében Bálint Lajosnak, a Gyulafehérvári Egyházmegye első megyés érsekének.

Bálint Lajos 1940–1948 között volt a Márton Áron Gimnázium diákja, ezeket az éveket egykori osztálytársa idézte fel.

A plakettet Tamás József püspök áldotta meg, aki ismertette az iskola egykori tanulójának életpályáját. Bálint Lajos 1929. július 6-án született Csikdelnén. 1957-ben szentelte pappá Márton Áron püspök. 1962-ig között segédlelkészként szolgált Sepsiszentgyörgyön, majd 1968-ig Futásfalván, a következő tíz évben Csíkszentdomokoson plébánosként teljesített szolgálatot. 1978–1981 között Székelyudvarhelyen működött.

HIRDETÉSEK

Nemesbükön (Hévíz, Kehida gyógyfürdők között) családi ház (240 m² 3 szinten szolár és cserépkályhával, 110 000 m² beépíthető telekkel) kedvezményes áron eladó. Érdeklődni: czupy.eva@gmail.com

Hazalátogatóknak Budapesten az Operaház közelében lakás kiadó. Tel.: 0049-(0)2223/3588, e-mail: apharmat@gmail.com

Gosztolai hegyen (Lenti, szlovén határ), modernizált hegyi pince kedvező áron eladó. T.: 0043-676/37 12 646.

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNKBEN	
Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként:	0,10 EUR
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánságokat esetenként árazunk.	
Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 % , illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!	

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, Dr. Cserháti Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5–7., tel./fax: 0036-1/266–4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu □

„Többet látták munkáruhában, mint reverendában” – tartja róla az emlékezet. 1990. április 29-én vette át az egyházmegye vezetését, a beiktatása a csíksomlyói kegytemplomban történt. 1991 nyarán a Szentatya őt nevezte ki Gyulafehérvár első megyés érsekének, ám megromlott egészségi állapota miatt 1993 végén lemondásra kényszerült. 2010 húsvét vasárnapján hunyt el Székelyudvarhelyen.

(székelyhon.ro)

ÉLETÜNK
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de
www.ungarische-mission.de
*
Főszerkesztő: dr. Cserháti Ferenc
Felelős kiadó: Merka János
Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence
A szerkesztőbizottság tagjai:
Ramsay Győző,
Vinceze András
*
Redaktion und Herausgeber:
UNGARISCHE KATHOLISCHE GEMEINDE
Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
Verantwortlicher Herausgeber: Merka János
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de
*
Abonnement für ein Jahr: 20 EUR
11 Exemplare
nach Übersee mit Luftpost USD 60
*
ELŐFIZETÉS:
Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!
Tengerentúlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.
1 példány ára: 2 EUR
Előfizetési ár egy évre: 20 EUR
Tengerentúlra USS 60
BANKSZÁMLÁNK:
Ungarische Katholische Gemeinde
w. ÉLETÜNK
Postbank München
Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80
IBAN DE16 7001 0080 0060 6508 03
BIC PBNKDEFF
*
Erscheint 11 mal im Jahr.
Satz: ÉLETÜNK
*
Druck: AMPER DRUCK GmbH
Am Fohlenhof 5.
82256 Fürstenfeldbruck
*
Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.
A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.